DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 95. Sroda, 19 Kwietnia (1 Maja.) 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.—We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. —Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się —Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 18 (30) Kwietnia

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rs. 11,794 kop. 96, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Walentemu *Jaźwińskiemu*, właścicielowi dóbr Borki, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Radinskim, Gminie Sitno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,798 kop. 90, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Romanowi *Pohoreckiemu*, właścicielowi dóbr Cichoburz, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Korodawy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 148 kop. 74, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Stanisławowi *Turskiemu*, właścicielowi dóbr Bronowo-Kmiecie A., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Zągoty, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,879 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Wojciechowi *Pulawskiemu*, właścicielowi dóbr Grochowy, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Dąbroszyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,369 kop. 40, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Antoniemu *Kwiatkowskiemu*, byłemu właścicielowi dóbr Kamienne-Kmiecie, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Tłuchowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,476 kop. 47, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Romanowi *Grabiańskiemu*, właścicielowi dóbr Wrzosowa, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Częstochowskim, Gminie Stara-chuta, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,956, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Marji *Zdziarskiej*, właścicielce dóbr Grotowice, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Rzeczyca, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,237 kop. 27, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Juljanowi *Kicman*, właścicielowi dóbr Wiśniewo, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Wileza-góra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,571 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Aleksandrowi *Rembielińskiemu*, właścicielowi dóbr Wysoka-wielka Kraśniewiec, położonych w Gub. Warszawskiej, Pow. Kutnowskim, Gminie Błonie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,820, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwetnia r. b. Włodzimierzowi *Bobrownickiemu*, właścicielowi dóbr Wierzchowina, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Turobin (Chłoniew), wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 9,175 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Janowi *Bloch*, właścicielowi dóbr Korczówka, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Bielskim, Gminie Lubienka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej. celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 11,812 kop. 48, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Ksaweremu *Barwińskiemu*, właścicielowi dóbr Dubów, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Bielskim, Gminie Lubianka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,271 kop. 34, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Mieczysławowi *Epsztejn*, właścicielowi dóbr Osiny-Kiernozkie, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Kiernozia, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 238 kop. 52, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Florjanowi *Makowskiemu*, właścicielowi dóbr Chełchy-chabzyno, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Makowskim, Gminie Karniew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 636 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Antoniemu *Komierowskiemu*, właścicielowi wsi Wilczna-cieniska, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Koninskim, Gminie Golino, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,154 kop. 45, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Leopoldowi *Łąckiemu*, właścicielowi dóbr Słup, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Kamień, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 188 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Janowi i Izabeli *Rosse*, właścicielom dóbr Lisice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Skrzany, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,834 kop. 29, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji
z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Marjannie *Bogdańskiej*,
właścicielce dóbr Rzymsko, położonych w Gubernji Ka-
liskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Ostrów-wartski,
wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem
wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 10,745 kop. 43,
przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12
(24) Kwietnia r. b. Wiktorji i Paulinie *Zbyszewskim*,
właścicielkom dóbr Skrygiczyn, położonych w Gubernji
Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Strzelce,
wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem
wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,766 kop. 21, przy-
padające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24)
Kwietnia r. b. Adamowi *Umienieckiemu*, właścicielowi
dóbr Wierzbica, położonych w Gubernji Lubelskiej, Po-
wiecie Krasnostawskim, Gminie Rudnik, wysłane zosta-
ło do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty ko-
mu należy; — w ilości rsr. 255 kop. 63, przypadające na
mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia
r. b. Ludwice *Dobrzenieckiej*, właścicielce dóbr Kuskowo-Bogusędy, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Lelice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 771 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Tekli *Gostomskiej*, właścicielce dóbr Borucinek, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Osięciny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,276 kop. 77, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Janowi *Ciechanowskiemu*, właścicielowi dóbr Gościńczyce, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gorno-Kalwaryjskim, Gminie Wągrodno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,297 kop. 87, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Michałowi *Rostafińskiemu*, właścicielowi dóbr Kłudno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Grodiskim, Gminie Wólka-Grodiska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 41,319 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Walentynie *Niemojewskiej*, właścicielce dóbr Koźmin, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kolskim, Gminie Koźmin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,811 kop. 84, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Adolfowi *Łukomskiemu*, właścicielowi dóbr Janówek, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Ossowno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,820 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Tekli *Sokołowskiej*, właścicielce dóbr Wola-Adamowa, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Pyszkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,414 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 10 (22) Kwietnia r. b. Janowi *Ogrodowicz*, właścicielowi dóbr Sulkowice, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Pokrzywnica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,025 kop. 39, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Kwietnia r. b. Janowi *Wróblewskiemu*, właścicielowi dóbr Długojów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Radom, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,470 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 12 (24) Kwietnia r. b. Bronisławie *Żychlińskiej*, właścicielce dóbr Czartowo i Czartówek, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Skulska-wies, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy.

Zarząd Instytutu Muzycznego Warszawskiego podaje do wiadomości publicznej, że kurs nauk szkolnych w Instytucie Muzycznym, rozpoczyna się z dniem 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. to jest we czwartek.

Najwyżej zatwierdzony ceremoniał przysięgi Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Alexandrowicza, po pełnoletności.

I. W dniu naznaczonym na przysięgę Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Alexandrowicza, według rozesłanych od dworu zawiadomień, zgromadzą się w pałacu zimowym o godzinie 1-ej z południa: członkowie najświątobliwszego synodu i duchowieństwo dworskie, członkowie rady państwa, senatorowie, honorowi opiekunowie, damy stanu, kamer-frejliny, ochmistrzynie dworu, frejliny, urzędnicy dworu i kawalerowie, sekretarze stanu, zagraniczni ambasadorowie i posłowie i inne osoby ciała dyplomatycznego z ich małżonkami, jenerał-adjutanci, jenerał-majorowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości, fligiel-adjutanci, adjutanci Ich Cesarskich Wysokości, jenerałowie, sztabs- i ober-oficerowie gwar-

dji, armji i floty, osoby obojga płci mające wstęp do dworu, szlachta, a także st. petersburgski głowa, ruscy i zagraniczni znakomitsi kupcy — damy w stroju ruskim, kawalerowie w mundurach galowych.

II. Duchowieństwo zgromadzi się w prezbiterjum katedry dworskiej, a wszystkie inne wymienione w poprzedzającym paragrafie osoby, na miejscach wskazanych w zawiadomieniach.

III. Przed rozpoczęciem pochodu do katedry, ustawione będą we wszystkich salach, poczynając od koncertowej do portretowej galerji, oddziały z pułków lejb-gwardji ze sztandarami; w galerji portretowej — kompanja grenadjerów pałacowych, a w sali św. Jerzego — oddział z wszystkich wojskowo-naukowych zakładów.

IV. W dniu tym, o trzy kwandranse na pierwszą z południa, Cesarskie regalja: korona, berło i jabłko, przeniesione będą z pokoju brylantowego do katedry dworskiej, pod konwojem jednego oficera i sześciu podoficerów kompanji grenadjerów pałacowych, i położone na przygotowanym stole, po lewej stronie pulpitu, ustawionego przed carskiemi wrotami dla żywotwórczego krzyża i ewangelji.

V. Wzmiankowane regalja, poprzedzane przez dwóch hof-furjerów, dwóch mistrzów obrzędów i jednego wielkiego mistrza obrzędów, poniosą na złotogłowych, poduszkach wyznaczone do tego osoby pierwszej i drugiej klasy, z asystentami z drugorzędnych urzędników dworu.

VI. Przed Najwyższem wyjściem, zagraniczni ambasadorowie i posłowie, członkowie rady państwa i inne osoby, które będą miały rozkazane znajdować się w katedrze dworskiej, wprowadzone zostaną do niej przez wielkiego mistrza obrzędów i zajmą, według wskazania mistrzów obrzędów, miejsca: *po lewej stronie koło samej kraty:* — osoby ciała dyplomatycznego; za nimi członkowie rady państwa; *po prawej stronie: koło kraty* — damy ciała dyplomatycznego, *bliżej lampki* — damy mając wstęp do dworu. Po wejściu Ich Cesarskich Mości i Najwyższych Osób do katedry, senatorowie, honorowi opiekunowie, pierwszo-i drugo-rzędni urzędnicy dworu, sekretarze stanu, osoby mające wstęp za kawalergardów, jenerał-adjutanci, jenerał-majorowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości, fligiel adjutanci, jeneralitet, gubernjalny marszałek szlachty i głowa miejski — staną *po lewej stronie* za członkami rady państwa; damy stanu *po prawej stronie koło kraty*, z damami ciała dyplomatycznego, a inne damy dworskie z tyłu za niemi, przed damami mającemi wstęp do dworu. Następnie, oprócz wyżej wymienionych osób nikt do katedry podczas nabożeństwa nie wejdzie. Szambelani i kamerjunkrowie zatrzymają się w pokoju przed katedrą, a sztabs - i ober-oficerowie gwardji, armji i floty, pozostaną na swych miejscach. Urzędnicy cywilni i wszyscy mający wstęp do dworu, będą się - mieścili w galerji portretowej, poczynając od drzwi sali herbowej do portretu Cesarza Aleksandra I-go.

VII. Kiedy wszystko będzie gotowe do pochodu do katedry i minister dworu Cesarskiego zawiadomi o tem Jego Cesarską Mość, wtedy, po otrzymaniu rozkazu, pochód zacznie się w następującym porządku: 1) Hof-furjerowie i kamer-furjerowie dworu Jego Cesarskiej Mości po dwóch w szeregu, młodsi na przedzie. 2) Mistrzowie obrzędów i wielki mistrz obrzędów. 3) Kamerjunkrzy, szambelani i drugorzędni dworscy urzędnicy dworu Jego Cesarskiej Mości, po dwóch w szeregu, młodsi na przedzie, marszałek dworu z buławą. 4) Pierwszorzędni urzędnicy dworu, po dwóch w szeregu, młodsi na przedzie; wielki marszałek dworu z buławą. 5) Ich Cesarskie Moście, Najjaśniejszy Pan z Najjaśniejszą Panią, mając z tyłu za sobą ministra dworu Cesarskiego i dyżurnych: jenerał-adjutanta, jenerał-majora z orszaku i fligiel-adjutanta. 6) Ich Cesarskie Wysokości, Następca Tronu Cesarzewicz Aleksander Aleksandrowicz z Cesarzówną Wielką Księżną Marją Teodorówną. 7) Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta: Włodzimierz, Aleksy, Sergjusz i Paweł Aleksandrowiczowie. 8) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz z Wielką Księżną Aleksandrą Józefówną i Wielkiemi Książętami Mikołajem i Konstantym Konstantynowiczami. 9) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz starszy z Wielką Księżną Aleksandrą Piotrówną i Wielkim Księciem Mikołajem Mikołajewiczem młodszym. 10) Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Helena Pawłówna. 11) Ich Cesarskie Wysokości Wielkie Księżniczki: Marja Aleksandrówna i Olga Konstantynówna. 12) Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Katarzyna Michałówna z Jego Wielko-Książęcą Wysokością Księciem Jerzym Meklemburgsko-Strelickim. 13) Jego Cesarska Wysokość Książę Romanowski-Leuchtenburgski Eugenjusz Maksymiljanowicz. 14) Jego Cesarska Wysokość Książę Piotr Jerzewicz i Jego Wysokość Książę Aleksander Oldenburgscy. 15) Za nimi, po dwie w szeregu, starsze na przodzie, damy stanu, kamer-frejliny, ochmistrzynie dworu i frejliny Najjaśniejszej Pani i Wielkich Księżn, a za niemi senatorowie, honorowi opiekunowie, sekretarze stanu i osoby mające wstęp za kawalergardów.

VIII. Przy wejściu do katedry Ich Cesarskie Moście i Ich Cesarskie Wysokości będą przyjęci przez metropolitę, członków najświątobliwszego synodu i duchowieństwo dworskie, z krzyżem i wodą święconą.

IX. Kiedy Ich Cesarskie Moście raczą stanąć w katedrze na Swych miejscach, natenczas rozpocznie się przez członków najświętobliwszego synodu i duchowieństwo dworskie nabożeństwo, do tej uroczystości ustanowione.

X. Przed ukończeniem nabożeństwa, Najjaśniejszy Pan sam raczy przyprowadzić Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza do pulpitu przed żywotwórczy krzyż i świętą ewangelję, dla złożenia, na zasadzie praw o Familji Cesarskiej, przysięgi, tak na wierność Panującemu Monarsze i Ojczyźnie, jak i również na zachowanie prawa następstwa tronu i familijnego porządku. Osobno dla tego ustanowioną przysięgę, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz odczyta głośno, a potem stwierdzi swym podpisem.

XI. Po złożeniu przysięgi, zaśpiewane będzie „Ciebie Boże chwalimy", przy 301 wystrzałach z dział twierdzy Piotra i Pawła i przy biciu w dzwony wszystkich cerkwi; jednocześnie Cesarskie regalja będą odniesione z katedry do brylantowego pokoju, w wyżej wskazanym porządku.

XII. Po ukończeniu modłów za długie lata, członkowie najświątobliwszego synodu, złożą powinszowanie Jego Cesarskim Mościom i Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiemu Księciu Włodzimierzowi Aleksandrowiczowi.

XIII. Podczas nabożeństwa w katedrze, sztandary wojsk znajdujących się w szyku, mają być wniesione do sali św. Jerzego i postawione w dwóch szeregach, *na dwóch niższych stopniach Tronu* z obu stron, *twarzą ku niemu, plecami ku oknom*; sztandar zaś pułku dragonów lejb-gwardji, staje koło postawionego przed tronem pulpitu z krzyżem i św. ewangelją.

XIV. Przed ukończeniem nabożeństwa, wprowadzeni zostaną do sali św. Jerzego i zajmą za wskazaniem mistrzów obrzędów, na urządzonych wzniesieniach, miejsca; zagraniczni ambasadorowie, posłowie i sprawujący interesa, — *na pierwszym stopniu wzniesienia, po prawej stronie Tronu*; za nimi inne osoby ciała dyplomatycznego, członkowie rady państwa, senatorowie, honorowi opiekunowie, sekretarze stanu, osoby mające wstęp za kawalergardów, jenerał i fligiel-adjutanci i wszyscy znajdujący się w orszaku Jego Cesarskiej Mości - *po prawej także stronie Tronu pomiędzy jego stopniami i urządzonemi wzniesieniami.* Damy ciała dyplomatycznego i damy mające wstęp do dworu, — *na wzniesieniu z lewej strony Tronu:* pierwsze bliżej Tronu, a drugie poodal, pozostawiwszy miejsce dla dam dworskich. Cały jeneralitet, sztabs-i ober-oficerowie nieznajdujący się w szyku, będą rozmieszczeni w sali św. Jerzego, na wzniesieniach, z rozporządzenia st. petersburgskiego komendanta.

XV. Jednocześnie kompanja grenadjerów pałacowych wejdzie do sali św. Jerzego i stanie naprzeciw Tronu, twarzą do niego, a plecami do skrzydeł oddziału wojskowo-naukowych zakładów, mając dwa plutony, jeden za drugim po prawej stronie, i także dwe plutony po lewej stronie sali. Potem urzędnicy cywilni i wszyscy dymisjonowani przechodzą na miejsce gdzie stali grenadjerowie, to jest po obu stronach galerji portretowej, od drzwi sali herbowej do drzwi prowadzących do katedry, pozostawiając dawniejsze swe miejsca dla urzędników dworskich, którzy po skończeniu nabożeństwa poprzedzają Ich Cesarskie Moście.

XVI. Potem Ich Cesarskie Moście z Najwyższą Familją, raczą postępować w takim samym porządku z katedry do sali św. Jerzego.

XVII. Poprzedzający Ich Cesarskie Moście pierwszorzędni urzędnicy dworu, wszedszy do sali św. Jerzego pójdą do Tronu i staną według starszeństwa na wierzchniej płaszczyznie i jego stopniach, odstąpiwszy cokolwiek w tył po obie strony Cesarskiego krzesła; inni zaś urzędnicy i kawalerowie dworu zatrzymają się w galerji portretowej, a damy dworskie postępować będą za Najjaśniejszemi Osobami i staną na wzniesieniu urządzonem po lewej stronie Tronu, z tyłu frontu wojsk.

XVIII. Po wejściu do sali, Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani, raczą wejść na Tron, na stopniach którego, po obu stronach Ich Cesarskich Mości, staną Członkowie Familji Cesarskiej. Wojska, które oddawały honory podczas pochodu, wezmą broń *na ramię* i potem *do modlitwy.* Najjaśniejszy Pan zszedłszy z Tronu, doprowadzi Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza do pulpitu, pod wyż wspomniony sztandar, gdzie Jego Cesarska Wysokość również złoży na wierność służbie Monarsze i ojczyznie przysięgę, którą odczyta główny kapelan gwardji, protopresbiter Bażanow, a powtarzać będzie głośno Jego Cesarska Wysokość.

XIX. Po ukończeniu przysięgi, wojska wezmą *na ramię* broń, a potem oddadzą honory zwykłym porządkiem sztandarom, powracającym na swe miejsca do oddziałów.

XX. Następnie Familja Cesarska raczy powrócić w tymże porządku, poprzedzana przez dwór, do wewnętrznych pokojów.

XXI. Po wejściu Najjaśniejszych Osób do wewnętrznych pokojów, zgromadzą się dla złożenia powinszowań Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiemu Księciu Włodzimierzowi Aleksandrowiczowi: członkowie rady państwa, ministrowie, pierwszo i drugorzędni urzędnicy dworu, senatorowie, opiekunowie honorowi, jenerał-adjutanci, jenerał-majorowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości, fligiel-adjutanci, sekretarzowie stanu, szambelani i kamerjunkrowie, gubernjalni i powiatowi marszałkowie szlachty gubernji st.-petersburgskiej i wszyscy znajdujący się tu gubernjalni marszałkowie szlachty i osoby mające wstęp za kawalergardów — *w sali koncertowej*; jenerałowie, sztabs i ober-oficerowie gwardji, armji i floty — *w sali Mikołajewskiej i w przedsali*; głowa miejski i kupcy — *w sali feldmarszałków.*

XXII. Wieczorem miasto będzie iluminowane. (*Rus. Inw.*)

Najwyższe nagrody. Najjaśniejszy Pan dnia 16 kwietnia Najmiłościwiej raczył udzielić następujące nagrody: ordery: *św. Andrzeja pierwszego wezwania:* sekretarzom stanu Jego Cesarskiej Mości, rzeczywistym radcom tajnym: hrabiemu Paninowi i baronowi Korffowi; *św. Aleksandra Newskiego z ozdobami brylantowemi*, członkowi rady państwa, rzeczywistemu tajnemu radcy Zamiatninowi; *Orła białego*, sekretarzowi stanu Jego Cesarskiej Mości, tajnemu radcy Tatarinowowi. (*Rus. Inw.*)

Najjaśniejszy Pan w dniu 16 kwietnia Najmiłościwiej udzielić raczył następujące nagrody w wydziale wojskowym: ordery: *św. Włodzimierza 1-ej klasy*, głównozarządzającemu rządowemi stadninami koni, jenerał - adjutantowi Grünwaldowi; *św. Aleksandra Newskiego z ozdobami brylantowemi*, członkowi rady wojennej i inskektorowi wojsk, jenerałowi piechoty baronowi von Wrangelowi; *bez ozdób*: prezesowi głównego wojskowo-naukowego komitetu, jenerałowi artylerji baronowi Medemowi; komendantowi carskosielskiemu, jenerałowi kawalerji Welowi; członkowi rady wojennej, jenerał-lejtenantowi Nazimowowi 2-u; dowodzącemu wojskami kazańskiego okręgu wojennego, jenerał-adjutantowi Glince-Mawrinowi; *Orła Białego*: ministrowi dóbr państwa jenerał-adjutantowi Zielonemu; dowodzącemu wojskami charkowskiego okręgu wojskowego, jenerał-adjutantowi hrabiemu Brevern de Lagardie; dowodzącemu wojskami finlandzkiego okręgu wojskowego, jenerał-adjutantowi hrabiemu Adlerbergowi 3-mu; głównemu naczelnikowi zakładów wojskowo - naukowych, jenerał-adjutantowi Isakowowi; jenerał-adjutantowi hrabiemu Baranowowi 1-mu; członkowi wojskowo-naukowego komitetu głównego sztabu, jenerał-lejtnantowi Bogdanowiczowi; członkowi jeneralnego audytorjatu ministerstwa wojny, jenerał-lejtnantowi Danzasowi 2-mu; naczelnikom dywizji: kaukazkiej grenadjerów, jenerał-adjutantowi baronowi Nikolai, 17-ej piechoty, jenerał-lejtnantowi Tołubjewowi; zostającym do szczególnych poruczeń przy Jego Cesarskiej Wysokości Namiestniku kaukazkim i głównodowodzącym armją kaukazką, jenerał-lejtnantom: księciu Dadjanowi 2-mu i księciu Andronnikowowi 2-mu; *św. Włodzimierza 2-ej klasy z mieczami:* szefowi żandarmów i głównemu naczelnikowi III wydziału własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji, jenerał-adjutantowi hrabiemu Szuwałowowi; członkowi technicznego komitetu głównego zarządu inżynierji, jenerał - lejtenantowi Rydzewskiemu; naczelnikowi głównego zarządu wojsk nieregularnych jenerał-lejtenantowi Karlhofowi. (*Tamże.*)

Najwyższe ukazy. Przez ukaz do rządzącego senatu z 16 kwietnia, sekretarzowi państwa, sekretarzowi stanu Jego Cesarskiej Mości Uszakowowi, Najmiłościwiej rozkazano być głównozarządzającym II wydziałem własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji. Przez ukaz do rady państwa z 16 kwietnia, sekretarzowi stanu Jego Cesarskiej Mości, rzeczywistemu radcy stanu Solskiemu, Najmiłościwiej rozkazano być sekretarzem państwa. (*Tamże.*)

Postępowanie w sprawach o podpalaczach. Dnia 1 czerwca 1862 r. zakomunikowany był rządzącemu senatowi najwyższy rozkaz względem oddawania pod sąd wojenny obwinionych o podpalania w stolicy; a 6 czerwca tegoż roku Najjaśniejszy Pan najwyżej polecić raczył rozporządzenie to rozciągnąć do wszystkich gubernij. Obecnie na skutek najpoddanniejszego przedstawienia ministra spraw wewnętrznych, że pożary straciły już cechę, jaką miały w latach 1862 i 1864, i że w guberniach, w których wprowadzone zostały ustawy sądowe, sprawy o podpalaczach rozpoznawane są w nowych władzach sądowych; Jego Cesarska Mość, w dniu 17 marca r. b. najwyżej zezwolił, aby i w tych gubernjach gdzie nowe ustawy sądowe jeszcze wprowadzone nie zostały, pozostawionem było jenerał-gubernatorom i gubernatorom oddawanie pod sąd wojenny, podług praw karnych wojskowych, tylko tych z podpalaczy, którzy dopuszczają się tej zbrodni w widokach politycznych i będą o to dostatecznie przekonani; inni zaś obwinieni i poszlakowani sądzeni być mają jak dawniej na drodze cywilno-kryminalnej. (*Siew. Pocz.*).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 18 (30) Kwietnia.

Najważniejszą, górującą nad wszystkiemi, jest wiadomość o przystaniu Francji i Prus na konferencję w Londynie. *Patrie*, *La France*, *Avenir national*, jak wskazuje nasz telegram z Paryża, jednozgodnie donoszą o zebraniu się konferencji mocarstw w Londynie w d. 15 maja, na podstawie zaproponowanego przez mocarstwa pośredniczące zneutralizowania Luksemburga, z zastrzeżeniem tychże mocarstw, że na konferencji tej żadna inna kwestja nie będzie poruszana. Wiadomość ta korzystnie oddziałała na wszystkie giełdy, dla których ważnem jest już i to, że jakikolwiek będzie rezultat konferencji, przynajmniej do 15 maja pokój nie będzie zakłócony. Konferencje nie uwarunkowywują koniecznie pokoju, jak to najwybitniej dowiodły ostatnie konferencje w sprawie księstw nadelbańskich w Londynie, wszelako, jak na teraz, wszystko zdaje się rokować, że przy pomocy pokojowych usiłowań mocarstw pośredniczących, kwestja luksemburgska, do zaszczytu podniesienia której nikt nie chce się przyznać, zostanie pomyślnie załatwiona. Co do poprzedniego biegu dyplomatycznych układów, dzienniki utrzymują, że Austrja zaproponowała zneutralizowanie Luksemburga i zburzenie fortyfikacij, albo przyłączenie go do zneutralizowanej Belgji. Ponieważ rząd belgicki był przeciwny temu wcieleniu, pozostała jedynie do przyjęcia pierwsza kombinacja. Według dzienników berlińskich, na radzie gabinetowej w Berlinie postanowiono zgodzić się na ustąpienie z Luksemburga, pod warunkiem, że gdzie w bliskości na terytorjum pruskiem w Trewirze lub Saarluis będzie zbudowana silna twierdza. Kwestje tego rodzaju, jak się zdaje, będą roztrząsane na konferencji londyńskiej, a telegyamy nasze, dziś odebrane z Paryża, wykazują bardzo pokojowe usposobienia cesarza francuzów.

Kiedy tak z jednej strony uspokoiły się umysły, z drugiej strony telegram z Patras zaprzecza pogłoskom o rychłem zerwaniu pomiędzy Grecją a Turcją. Ponieważ jednocześnie donoszą, że usiłowania Grecji zaciągnięcia pożyczki za granicą, pozostały bezskuteczne, to zaprzeczenie wspomnione o tyle może być słusznem, że Grecja, z powodu braku środków materjalnych, zmuszona jest na teraz trzymać się na uboczu.

Tymczasem Turcji zagraża nowe niebezpieczeństwo na południowo-wschodniej granicy, gdyż szach perski domaga się zadosyćuczynienia za złe obchodzenie się z jego poddanymi w Bagdadzie. Bardzo być może, że szach chce skorzystać z trudnego położenia Porty, aby osiągnąć rozszerzenie granic swego państwa.

W sferach rządowych w Wiedniu mają nadzieję, że sejm kroacki, który teraz zbierze się na posiedzenia, przyjmie *en bloc* propozycje węgierskie. Dla dalszego rozwoju życia konstytucyjnego w Austrji, takie ustępstwo miałoby wysokie znaczenie, wszelako nadziei tych nie można brać jeszcze za fakta spełnione.

We Włoszech, stronnictwo czynu oczekiwało tylko, aby państwo to zostało zawikłane w wojnę europejską, żeby usiłować wykonać oddawna ułożone plany, co zmuszałoby gabinet florencki do wielkiej ostrożności. Według ostatnich wiadomości, Garibaldi dał się nakłonić do zaniechania swego zamiaru wniesienia interpelacji w kwestji rzymskiej.

Z Nowego Jorku donoszą, że Puebla została wzięta przez juarystów; lecz doniesienie to tembardziej potrzebuje potwierdzenia, że według niego, zdobywca miasta, jenerał Porfirio Diaz, miał kazać stracić wszystkich oficerów załogi cesarskiej, co bardzo jest nieprawdopodobnem.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *29 kwietnia.* **Wczorajsza wieczorna *Patrie* pisze: Zebranie się konferencji w Londynie, na podstawie zneutralizowania Luksemburga, zostało przyjęte przez Francję i Prusy. Według *La France*, mocarstwa neutralne żądały, aby na konferencji w Londynie żadna inna kwestja nie była podejmowana. Jak donosi *Avenir national*, konferencja zbierze się 15-go maja.**

Wiedeń, *30-go kwietnia. N. Fr. Presse* **donosi, że Prusy miały przyjąć pośrednictwo Austrji z propozycją konferencji, lecz Bismarck robi zastrzeżenia, wykazując, że dalsze zbrojenie się Francji jest niebezpiecznem.**

Paryż, *29 kwietnia. La France* **powiada, że minimum ustępstw ze strony Prus jest opuszczenie Luksemburga. Prusy nie powinny dwójznacznie postępować i nie powinny przystąpienia do kongresu łączyć z tajnemi zamiarami.**

Paryż, *30 kwietnia. Monitor* **pisze: Kiedy nastąpiła sprawa luksemburgska, obowiązkiem rządu było przedsięwzięcie środków ostrożności. Wiadomości pokojowe skłoniły cesarza do nienakazywania żadnych nowych środków. Żołnierze urlopowani pozostaną w swych domach.**

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Konstantynopol, 11 (23) kwietnia.* (Przez Odesę). Z Kandji nie otrzymano tu żadnych wiadomości: czekają na rezultat wyprawy Omera-paszy przeciw sfakjotom. Upozorowane miłością ludzkości polecenie dane przez Portę Sausowi-paszy, okazało się żartem i wywołało same tylko intrygi. Wojenna ruska szkuna szrubowa *Bombory* odpłynęła ztąd w sobotę, 8-go (20) kwietnia, do Salamis, zkąd uda się do Kandji. Porta przedsiębierze reformy. Spodziewane jest wkrótce uorganizowanie rady państwa, złożonej z 60 członków, z wydziałami dla każdego ministerstwa. W sferach administracyjnych tureckich jest mowa o mianowaniu na każdy ze statków wojennych tureckich dowódcy narodowości angielskiej lub francuzkiej. Porta jest niezadowolona z widzenia się księcia Michała serbskiego z księciem Karolem rumuńskim. Poseł grecki przy rządzie tureckim, Deljanis, oświadczył Porcie, że Grecja będzie zmuszona stawiać opór wojskom tureckim, w razie przekraczania przez nich granicy greckiej. (*Ruska ajencja telegraficzna.*)

* *Wiedeń, 26 kwietnia. Wiener Z.* ogłasza w swej części urzędowej rozkaz cesarski, przywracający instytucję węgierskiej gwardji szlacheckiej. (*Wolffs T. B.*)

* *Trjest, 25 kwietnia.* Poczta lewancka przywiozła następujące wiadomości: *Konstantynopol, 20 kwietnia.* Ambasador francuzki miał doradzać, ażeby Kandja odstąpioną została tymczasowo Egiptowi, który ma oddać następnie tę wyspę Grecji.—*Patras, 21 kwietnia.* Pogłoski o zerwaniu pomiędzy Turcją i Grecją są bezzasadne. Usiłowanie rządu greckiego zaciągnięcia pożyczki za granicą, nie powiodło się. Omer-pasza skoncentrował swe wojska w zamiarze działania przeciw Sfakji. — Z Teheranu donoszą pod datą 15-go marca, że rząd perski dopomina się o usunięcie jenerał-gubernatora Bagdadu, Namik-paszy, albowiem ten ostatni źle się obchodził z poddanymi perskimi (*Tamże*)

* *Paryż, 25 kwietnia.* Dzisiejszy *Monitor* wieczorny donosi, że połowa rezerwistów z lat 1864 i i 1865, którzy nie odbywali w ostatnich czasach żadnych ćwiczeń, zwołaną zostanie na maj i czerwiec dla ćwiczeń. Ponieważ ludzie ci odbywać będą w tym roku ćwiczenia w ciągu dwóch miesięcy, przeto zostaną oni od takowych na rok przyszły uwolnieni. (*Tamże.*)

* *Londyn, 26 kwietnia.* Podług wiadomości z Meksyku, Puebla została zdobyta przez liberalnych. Jenerał dowodzący Diaz kazał pościnać oficerów załogi. (*Tamże.*)

* *Bukareszt, 25 kwietnia.* Posiedzenia izb zostały dziś zamknięte. (*Tamże.*)

* *Kopenhaga, 25 kwietnia.* W sferach dobrze poinformowanych zapewniają z jak największą stanowczością, że rząd duński nie przedsiębierze żadnych środków militarnych. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 27 kwietnia.* Dzisiejsza *Wien. Z.* ogłasza w swej części urzędowej cesarskie rozporządzenie okólnikowe. obejmujące nowe przepisy w przedmiocie awansowania jenerałów, sztab i ober-oficerów i aspirantów na oficerów w armji lądowej. Przepisy te wymotywowane są niezbędnością uzyskania oficerów odpowiednich codziennym postępom nauk, oraz potrzebą szybszego posuwania na wyższe stopnie, nawet w razie młodszego wieku, tych oficerów, którzy uznani zostaną za zasługujących na to. (*Tamże.*)

* *Sztutgard, 27 kwietnia.* Minister sprawiedliwości Neurath i minister wojny Hardegg, uzyskali na własne żądanie uwolnienie od tych obowiązków. Deputowany Mitnacht i pułkownik Wagner otrzymali polecenie zarządzania w ich miejsce pomienionemi ministerstwami. (*Tamże.*)

* *Berlin, 27 kwietnia. Nordd. A. Z.* potwierdza, że król otworzy osobiście posiedzenia sejmu. Z tego powodu mowa tronowa powinna uzyskać naturalnie inną formę. (*Tamże.*)

* *Bukareszt, 27 kwietnia.* Stany Zjednoczone Ameryki północnej akredytowały przy rządzie rumuńskim ajenta dyplomatycznego i konsula w osobie doktora Czapkay'a, który przybył z Kalifornji do Bukaresztu. (*Tamże*).

* *Kopenhaga, 26 kwietnia.* W sferach jak najlepiej poinformowanych zapewniają, że w razie ewentualnego wybuchu wojny, Danja przestrzegać będzie jak najściślejszą neutralność. (*Tamże*).

* *Londyn, 27 kwietnia.* Wczoraj odbył się, pod prezydencją p. Jerzego Potter'a, wielki meeting stowarzyszenia robotników londyńskich na korzyść swobody wyborczej dla lokatorów. P. Potter miał mowę, w której wezwał p. Gladstone'a do podania się do dymisji z godności członka izby gmin i do nieprzyjmowania żadnego mandatu, chyba pod warunkiem, że reforma nie zostanie uchwaloną. Meeting uchwalił rezolucje na korzyść głosowania powszechnego. (*Corr. Hav. Bul.*)

* Onegdaj, o godzinie 12-ej w nocy, jak donosiliśmy poprzednio, odprawione były w prawosławnym soborze św. Trójcy, jutrznia i następnie msza wielkanocna, po ukończeniu której JW. Jenerał-Feldmarszałek przyjął zaproszenie arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego na święcone, na które zaproszone też były obecne na nabożeństwie znakomitsze osoby.—Wczoraj, z powodu rocznicy urodzin Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Najjaśniejszego

Alexandra II, JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg Namiestnik Królestwa, przyjmować raczył w Zamku, o godzinie 10½, Jenerałów, Sztabs i Ober-Oficerów, Duchowieństwo wszystkich wyznań, Urzędników wszystkich klas, Obywateli Ziemskich i Miejskich, oraz Konsulów Zagranicznych. O godzinie 11-ej, odprawione zostało uroczyste nabożeństwo w prawosławnej katedrze św. Trójcy, podczas którego dano 101 wystrzałów z dział warszawskiej cytadeli. Poprzednio, o godzinie 9½ z rana, odprawione zostało uroczyste nabożeństwo w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana. Jednocześnie odprawione były podobne nabożeństwa we wszystkich świątyniach wszelkich wyznań. Wieczorem dane było w wielkim teatrze widowisko bezpłatne, zakończone hymnem narodowym, odśpiewanym przez wszystkich artystów, a na żądanie publiczności powtórzonym. O zmroku miasto zajaśniało rzęsistą iluminacją.

* (Rocznica ocalenia życia Najjaśniejszego Pana). W *płockim dzienniku gubernialnym* piszą: „Czwartego kwietnia, w dniu rocznicy cudownego ocalenia Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra II, od zamachu na drogocenne Jego życie, przy zgromadzeniu się ludu, w obecności wszystkich znajdujących się w mieście wojskowych i cywilnych urzędników, była odprawiona w cerkwi prawosławnej, o godzinie w pół do jedenastej, msza święta, a po ukończeniu jej, odbyła się procesja na plac, gdzie odprawiono dziękczynne nabożeństwo z przyklęknięciem. Po skończeniu nabożeństwa, naczelnik 6 ej dywizji piechoty odbył paradę kościelną z oddziałami wojsk kwaterujących w Płocku. Oprócz tego, także nabożeństwo odprawione zostało w kościele ewangelickim i w żydowskiej synagodze, zaś w kościołach rzymsko-katolickich, z rozporządzenia wyższej władzy, odłożone zostało do 11-go kwietnia. Po paradzie, obecni wojskowi i cywilni urzędnicy zostali zaproszeni na śniadanie, do naczelnika 6-ej dywizji piechoty, jenerał-lejtnanta Semeki, na którem wzniesiony przez tego ostatniego toast, za drogocenne zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Monarchy, wywołał ożywione, huczne i długo nie umilkające „hura". Wieczorem miasto było iluminowane i dane było w teatrze widowisko bezpłatne, na którem, przy oświeconym ogniami bengalskiemi transparencie z cyfrą Najjaśniejszego Pana, artyści odśpiewali hymn narodowy, na żądanie publiczności kilkakrotnie powtarzany. Na pamiątkę tego cudownego ocalenia Najjaśniejszego Pana od niebezpieczeństwa, mieszkańcy miasta Płocka, tak urzędnicy różnych władz jak i osoby prywatne, wynurzyli życzenie złożenia ofiar na wzniesienie budującej się w letnim ogrodzie w St. Petersburgu kaplicy, na który to przedmiot otwarte są zapisy".

* (Sprostowanie). Finansowy sprawozdawca *Gazety Lwowskiej*, podając w N. 96 tego pisma, ogólne cyfry czystych dochodów i wydatków po potrąceniu kosztów poboru budżetu cesarstwa rosyjskiego na rok 1867, obrachował deficyt na 47, 761, 815 rsr. nie zważywszy, że w dochodzie czystym odtrącił koszta poboru, wynoszące 46, 761 816 rs. 85 k. i takowe powtórnie zamieścił w wydatkach; według zatem jego obrachowania, deficyt po odtrąceniu dwa razy rachowanych kosztów poboru, wynosiłby tylko 1 miljon rsr., a i ten deficyt by zniknął, gdyby sprawozdawca nie podał mylnej cyfry dochodu z regaljów 1,016, 748 rsr., zamiast właściwej 2,016, 747 rsr. 49 kop. Sprawozdawca nie zwrócił widać uwagi, że właściwy deficyt budżetu przewidywany na rok 1867, stanowi suma 15,206,294 rsr., zamieszczona w dziale nadzwyczajnych zasobów, „pochodzących z pożyczki anglo-holenderskiej. Ponieważ jednak na niedobór dochodów preliminowano 4,000,000 rs., przeto właściwie deficyt wynosi tylko 11,000,000 rs., jak to zresztą wykazane było w artykule z *Rus. Inw.* pod napisem „Budżet," zamieszczonym w N. 91 naszego dziennika, którego odczytanie możemy zalecić finansowemu sprawozdawcy *Gazety lwowskiej*.

* (Kronika kościelna). Onegdaj, w niedzielę, w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana podczas wotywy w kaplicy archikonfraternji literackiej, amatorowie odśpiewali mszę Chwaliboga, oraz hymn Heidena. Następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. prałat Siekiucki, kazanie miał ks. Biernacki. Artyści i chóry instytutu muzycznego, pod kierunkiem p. Shwińskiego, wykonali mszę Brosiga. W kościele św. Franciszka Serafickiego przy ulicy Zakroczymskiej, obchodzony był doroczny odpust św. Witalisa; zaś w kościele św. Ducha przy rogu ulicy Długiej i Freta odprawiane było nabożeństwo odpustowe do pięciu Przenajświętszych ran Pana Jezusa. W kościele N. Marji Panny Łaskawej przy ulicy Sto-Jańskiej, odprawioną została doroczna wotywa zamówiona przez pracowników tutejszego stowarzyszenia drukarskiego, jako nabożeństwo dziękczynne z powodu zwolnienia ich od pracy w dni świąteczne. **ф.**

* (Bracia Davenport), o których przybyciu do Warszawy, daliśmy ogólną wiadomość — okazali nam próbę swoich przyszłych przedstawień — występując w sobotę wieczorem, w hotelu Europejskim, przed znaczną liczbą zaproszonych gości, pomiędzy którymi znajdowali się wszyscy reprezentanci prasy tutejszej. Przedstawienia braci Davenport nazywamy istotnie „cudownemi" — nie dla tego, ażebyśmy wierzyli w cuda, zwłaszcza tego rodzaju — lecz, że przyczyny czyli sposobu, za pomocą którego wykonywają oni tak dziwne rzeczy — najzupełniej wytłomaczyć sobie nie możemy! Nie ubliża to jednak warszawskiej inteligencji naszej, albowiem i dla wszystkich europejskich, a nawet amerykańskich widzów, przed kitoremi słynni czarodzieje występowali, zagadka ich sztuk pozostała dotąd również nierozwiązaną. — Postaramy się, o ile możności, dać czytelnikom wyobrażenie o tych nadzwyczajnych przedstawieniach— biorąc asumpt z pierwszego, na którem znajdowaliśmy się. Dwaj bracia Davenport umieszczają się w szafie zwyczajnej konstrukcji, bez żadnych maszynerji, którą zresztą, każdemu z publiczności blisko i szczegółowo obejrzeć wolno. Zasiadają oni na ławeczkach przyśrubowanych do ścian szafy, na dole której spoczywają w nieładzie rozrzucone niektóre instrumenta, jak gitara, bęben, trąbka, dzwonek i t. p. — Tak siedzącym już czarodziejom, publiczność, przez swoich delegatów, którymi tym razem byli znajomi powszechnie ludzie, wiąże ręce i nogi postronkiem mocnym, pół cala średnicy mającym; — postronek ten wolno jest przynieść z sobą, ażeby nie było żadnego o jego przymiotach podejrzenia. Nie dosyć na tem — albowiem ręce i nogi przywiązują się jeszcze (*ad libitum*) do ławeczki, a wszystko to silnie, tak dalece, iż na ciele skrępowanych czarodziejów zostają widome znaki. Po dokonaniu takiego dzieła, zamykają się drzwi szafy — i... o dziwo! W sekundę potem, instrumenta leżące w niej na dole, zaczynają grać, a przez otwory u góry drzwi wyrobione, ukazują się rozmaite, większe i mniejsze, gołe i w czarnych rękawach ręce, które dzwonią, lub uderzają zewnątrz drzwi mosiężną trąbą. — Jeżeli podczas tych wszystkich hałasów, nakazujących wnosić, o zupełnem oswobodzeniu z więzów zamkniętych w szafie sztukmistrzów, lub o obecności tamże jakichś istot nieznanych — komuś przyjdzie chęć otworzyć te drzwi tajemnicze, to zobaczy on obydwóch braci Davenportów, siedzących najspokojniej na ławeczkach i skrępowanych tak, jak byli w chwili zamknięcia. A przecież, znów za minutę, jeżeli publiczność zażąda, sztukmistrze wychodzą z szafy zupełnie pozbawieni więzów, które z niedotkniętemi węzłami lub pieczęciami na nich — spoczywają w szafie! Dla dopełnienia dziwu, czarodzieje pozwalają sobie po zawiązaniu rąk nasypać w dłonie, w każdą z osobna, po trosze mąki, a w minutę po zamknięciu ich z takim delikatnym ładunkiem, wychodzą znowu wolni zapełnie — nie uroniwszy ani pyłku mąki z rąk; nie powalawszy palców, chociażby ktoś z widzów zdradziecko namaścił atramentem węzły związujące postronek na rękach i nogach sztukmistrzów! — Ażeby się ostatecznie przekonać o sposobie działania czarodziejów, dwaj z pomiędzy zaproszonych gości, odważyli się zamknąć wraz z nimi do szafy i zasiadali tam na środkowej ławeczce, mając każdą z rąk przywiązaną do ramion braci Davenportów. I teraz, jak pierwej, natychmiast po zamknięciu drzwi, rozpoczął się koncert, a przez otwory ukazały się ręce; — i teraz jak pierwej, po otworzeniu szafy — bracia Davenport siedzieli skrępowani! A jednakże każdy z zamkniętych wraz z niemi gości, ludzi również znanych powszechnie— oświadczył, iż żaden z czarodziejów nie poruszył się z miejsca! Tylko do koła głowy każdego z tych gości, przebiegały grające instrumenta, a po twarzy i czole każdego z nich przesuwały się delikatnie rozmaite, niekiedy drobne, jakby dziecinne ręce! — Na tem kończy się pierwsza część widowiska. Druga, ciekawsza jeszcze, a przynajmniej efektowniejsza, odbywa się w ciemnościach. Jeden z braci Davenport, zasiada na krześle przed samą publicznością, która znowu przywiązuje go do krzesła, a dla większej pewności, umieszcza mu na każdej stopie po jednej sztuce monety i określa tę stopę kredą. Drugi brat, staje pomiędzy widzami, ktorzy go dzierżą pod ścisłą strażą. Wtedy mówca sztukmistrzów, prosi, ażeby wszyscy widzowie utworzyli łańcuch z rąk, dla przekonania się, że nikt z nich w zmowie z czarodziejami nie jest, i — gasi nagle wszystkie światła, tak, że zupełna ciemność okrywa salę. Wtedy następuje scena fantastyczna! Wszystkie instrumenta już wspomniane, zaczynają grać i przelatywać w powietrzu, zostawując za sobą smugi jakiegoś seledynowego i jakby fosforycznego światełka — niektóre z nich upadają wśród widzów — a na lękliwe wykrzykniki dam, zapala się znowu światło, po ciemności trwającej, może minutę lub dwie najwięcej — i... skrępowany czarodziej siedzi na krześle lecz bez fraka — który frunął z jego ramion w powietrze i zapadł aż w czwartym rzędzie krzeseł, pomiędzy widzów! Następnie, ktoś z widzów zdjął surdut z siebie i położył go na stoliku, opodal od skrępowanego trzeciego sztukmistrza p. Foy. Znów światła zagasły — znów przez minutę odbywa się napowietrzny koncert fosforyczny — a po zapaleniu gazu czarodziej siedzi nieruchomy, z monetami na butach nie przekroczywszy stopami zakreślonego im kredą obwodu — lecz o dziwo! siedzi ubrany zupełnie — w surducie zdjętym przez owego gościa!! Na zakończenie, były tam jeszcze dziwniejsze eksperymenta — lecz rozszerzyliśmy już tak bardzo obecne sprawozdanie, że — o reszcie sztuk cudownych braci Davenport — powiemy później, zaraz po ich publicznem wystąpieniu, które odbędzie się w sali Resursy obywatelskiej we czwartek. Że na to widowisko zgromadzi się tłum publiczności — nie wątpimy. Tyle niepojętych dziwów, tyle wrażeń, a jeszcze na fantastycznem, urocznem tle ciemności... doprawdy — to nazbyt kuszące, aby się powstrzymać i nie ryzykować czegoś!... *Al.*

* (Kronika brukowa). Tegorocznym świętom wielkanocnym, według juljańskiego kalendarza, nie posłużyła pogoda, zmienna zwykle u nas w tej porze. Z tego powodu, zabawy na ujazdowskim placu, gdzie widowiska i wszelkie rozrywki odbywają się pod gołem niebem, nie mogły zgromadzić tłumów publiczności, jak to corocznie bywa; chociaż znalazło się kilka tysięcy wytrwałych na zimno zuchów, którzy weselili się tam ochoczo a i ze słupów opatrzonych na nowo w premjowe nagrody u szczytu, zdjęli takowe dwaj zręczni szermierze. Pomimo jednak niepomyślnego stanu powietrza, tegoroczne święta wielkanocne przeszły bardzo wesoło. Zwiększona liczba ruskich domów familijnych w Warszawie, nadała tym dniom uroczystym ogólniejszą niż dawniej barwę. Zresztą, przy suto zastawionych święconem stołach ruskich, nie brakło i polskich gości, dzielących pokarm i wesołość razem. Podczas pierwszego święta, w niedzielę, artyści włoscy wystąpili po raz ostatni w tegorocznym sezonie, w Proroku. Tłumy widzów zebrały się na tę pożegnalną reprezentację, — pomimo to jednak, nie brakło licznych widzów „Piosnce Wujaszka" w teatrze rozmaitości. Wspominaliśmy już o przybyciu do Warszawy sławnej prestidigittorki, p. „Heleny" która jutro wystąpi na scenie teatru—wzmiankowaliśmy również o niemniej sławnych amerykanach braciach Davenport, którzy zadziwiającemi przedstawieniami zyskali sobie ogromny rozgłos w zagranicznej prasie; dodamy dziś jeszcze wiadomość o przybyłej z Paryża śpiewaczce w charakterystycznie komicznym rodzaju, która także ma zamiar popisywać się publicznie i to podobno w teatrze, podczas antraktów zwykłego widowiska. A propos tej śpiewaczki, wypada nam donieść cytelnikom, szczególniej zaś dawniejszym wielbicielom „Eldorado" nader szczęśliwą nowinę o spodziewanem już wkrótce, bo w połowie maja przybyciu do Odeonu, który zmienia nazwę na „Alkazar francuzki", całej trupy śpiewaków francuzkich — pomiędzy którymi i sławny p. Victor i tak nazwana przez paryżan „*Celebre Thérésa belge*" a następnie i p. Goosz—mieścić się będą. Lecz o tym, tak ważnym dla letnich zabaw warszawian, wypadku, podamy jutro obszerniejszą i bardziej szczegółową wiadomość, dopełniając dzisiejszą kronikę brukową zanotowaniem burzy połączonej z ulewą, jaka nawiedziła Warszawę onegdajszej nocy z niedzieli na poniedziałek, pomiędzy 10 tą godziną a północą. Pierwszy to raz w tym roku rozległ się huk piorunu i pierwszy raz, deszcz aż tak ulewny spadł na nas, zamieniając niektóre ulice w potoki, po których powozami, a niestety— i pieszo żeglować musieli powracający z zabaw niedzielni goście. Za to wczoraj, pomimo pochmurnego nieba, nie spadła ani kropla deszczu, pozwalając płonąć swobodnie, świetnej iluminacji wieczornej, po której przechadzały się tłumy wesołej publiczności, opuściwszy wesołe widowisko bezpłatne dane w wielkim teatrze. *Al.*

* (Poranek muzyczno-deklamacyjny). Komitet towarzystwa resursy obywatelskiej, urządza w sali tejże resursy, w przyszłą niedzielę o godz. 1-ej z południa, poranek muzyczno-deklamacyjny, w którym przyjmą udział: w części deklamacyjnej, panna Palińska, pp. Królikowski i Rychter; — w części zaś muzycznej, oprócz orkiestry pod dyrekcją p. Quatrini, panie Dowiakowska i Kwiecińska, oraz pp. Filleborn, Cieślewski, Koehler, Kozieradzki i Prochazka. Bilety dla członków towarzystwa, oraz dla osób obcych płatne, znajdują się u sekretarza towarzystwa w gmachu resursy na Krakowskiem-Przedmieściu na dole.

* (Tydzień handlowy). *Dnia 15 (27) kwietnia. Zboże.* Interes zbożowy w tygodniu ubiegłym z powodu świąt był ograniczony. Dowozy na targ również były bardzo słabe. Ceny *pszenicy* pozostały na dawnem stanowisku; *żyta* zaś nieznacznemu uległy obniżeniu. *Okowity* żadnych dowozów nie było. W cukrze rafinowanym obrót również z powodu świąt mały; mączka biała mielona, była poszukiwana, po cenach cokolwiek wyższych. (*Gaz. Handl.*)

* (Koncerta instytutu muzycznego). Dyrektor instytutu muzycznego p. Apolinary Kątski, wywiązując się z danego przyrzeczenia, któremu na przeszkodzie stanęły nieprzewidziane okoliczności, ma honor niniejszem zawiadomić, że przybędzie wraz z kilkoma wychowańcami tegoż instytutu do m. Płocka, Włocławska i Kalisza, dla dania tamże poprzednio zapowiedzianych wieczorów muzycznych, które odbędą się w następującym porządku, a mianowicie: w Płocku, w niedzielę 30 kwietnia (12 maja) i poniedziałek 1 (13) maja; — w Włocławsku, we środę i czwartek, dnia 3 (15) i 4 (16) maja; — w Kaliszu zaś, w sobotę i w niedzielę, t. j. 6 (18) i 7 (19) maja r. b.

* (Wypadki). W d. 27 b. m., Antoni Czeczota, w służbie za stangreta zostający, czyszcząc konia, uderzony przez tegoż w głowę i twarz, znajduje się w niebezpiecznym stanie. — Onegdaj, Marjanna Zarzecka, lat 67 wieku licząca, będąc przywiezioną do szpitala św. Ducha na kurację, w kilka godzin zmarła. — W dniu wczorajszym, w młynie parowym na Solcu, Fryderyk Cyhal, czeladnik młynarski, zdejmując z drugim wyrobnikiem beczkę z solą z wysokości 8 stóp, nie zdoławszy utrzymać takowej upuścił ją na siebie, skutkiem czego uległ stłuczeniu piersi i ręki, lecz to nie zagraża mu żadnem niebezpieczeństwem.

* (Sławiańscy goście). *Warsz. Dniew.* zamieszcza następujący *nadesłany* artykuł: „W tych dniach otrzymałem z Pragi list od tamtejszego uczonego i znawcy sławiańskiej poezji ludowej, p. Erbena, naczelnika archiwum prażskiego. Pisze on, że wraz z nim udają się na wystawę etnograficzną w Moskwie, liczni jego współrodacy, i pomiędzy innemi zawiadamia, że 17 (5) maja nasi sławiańscy goście będą już w Warszawie, gdzie zamierzają zabawić jeden dzień. Stacja Granica, będzie stanowiła punkt zebrania się dla wszystkich jadących do Rosji przedstawicieli sławiańszczyzny podległej Austrji. Zbierze się ich do 40 osób, a z samej Pragi 15. P. Erben zawiadamia mnie, że przywiezie z sobą, przetłomaczoną przez niegoż na język czeski i już wydrukowaną „Kronikę Nestora.” Ta praca, w porę ukazująca się na otwarcie wystawy moskiewskiej, niezawodnie będzie oceniona właściwie przez rosjan. P. Erben ułożył do kroniki doskonały skorowidz, opracowany przez niego na zupełnie nowych zasadach. *P. D—ij.*”

* (Komunja Święta). *Petersburg, 13 (25) kwietnia.* We czwartek, 13 kwietnia, w małej cerkwi pałacu zimowego, raczyli przystępować do Komunji św.: Ich Cesarskie Moście Najjaśniejszy Cesarz i Najjaśniejsza Cesarzowa, Ich Cesarskie Wysokoście: Wielki Książę Cesarzewicz Następca tronu, Wielka Księżna Cesarzówna, Wielcy Książęta: Włodzimierz, Aleksy, Sergjusz i Paweł Aleksandrowicze, Konstanty Mikołajewicz, Wielka Księżna Aleksandra Józefówna, Wielcy Książęta: Mikołaj, Konstanty, Dymitr i Wiaczesław Konstantynowicze, Wielka Księżniczka Olga Konstantynówna i Książę Eugeniusz Maksymiljanowicz Romanowski Książę Leuchtenbergski. (*Rus. Inw.*)

* (Konie ruskie posłane na wystawę powszechną). Dnia 10 z. lutego, Najjaśniejszy Pan raczył oglądać w Petersburgu konie wybrane na wystawę paryzką. Jego Cesarska Mość raczył łaskawie zapytywać właścicieli tych koni gdzie mają swe stadniny i jaką ilość chowu. Pp. Engelhardt, Pawłow, Mołosootw i ks. Golicyn zaszczyceni zostali uwzględnieniem i podziękowaniem Najjaśniejszego Pana. Posłane z Rosji 24 konie, mogą wprawdzie być uważane za typy tych koni ruskich, jakich jest mnóstwo w Rosji, i nie są rzadkiem zjawiskiem. Celem wystawy powszechnej jest — zebranie wzorów płodów różnych krajów świata dla rozwinięcia handlu tychże i obeznania konsumentów zagranicznych z wartością ich i zaletami. (*Siew. Pocz.*).

Kwestja luksemburgska.

* *Paryż, 25 kwietnia.* Pogłoska, że Prusy dadzą się nakłonić do ustępstw, spowodowała poskoczenie kursów renty. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 26 kwietnia.* Dzisiejsza *Die Presse* dowiaduje się, że Francja przystała w zasadzie na propozycję zneutralizowania Luksemburga; od rezultatu odpowiedzi pruskiej na pomienioną propozycję, będzie zależeć następnie, czy gabinet wiedeński postawi w Paryżu i Berlinie formalny projekt pojednania. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 27 kwietnia.* Niektóre pisma poranne stwierdzają, podług dokładnych jak się zdaje informacij, że zanim jeszcze była mowa o innych propozycjach pośrednictwa, Austrja zaproponowała stronom wiodącym spór co do kwestji luksemburgskiej, następującą alternatywę, zakomunikowaną także innym wielkim mocarstwom: Bądź zneutralizowanie Luksemburga, w połączeniu z opuszczeniem i zburzeniem twierdzy, bądź też odstąpienie wielkiego księztwa na rzecz Belgji i przyjęcie takowego do neutralności belgickiej. Ostatnia z tych propozycij natrafiła na odmowę ze strony samegoż rządu belgickiego, a to z powodu trudności wypływających z konstytucji belgickiej. Ponieważ cesarz Napoleon zrzekł się swych praw nabytych poniekąd z mocy traktatu zawartego przez niego z królem holenderskim, przeto występuje znowu naprzód pierwsza propozycja austrjacka, zmierzająca do zneutralizowania Luksemburga. (*Tamże.*)

* *Haga, 27 kwietnia.* Baron Tornaco przybył tu na konferencję z królem i księciem Henrykiem. Król skrócił swój pobyt w Amsterdamie, ażeby zjechać się tu z baronem Tornaco. (*Tamże.*)

* *Berlin, 27 kwietnia. N. Preus. Z.* donosi: Oświadczenia wielkich mocarstw w kwestji luksemburgskiej, nadeszły tu i zależą na tem, ażeby pokój europejski został ile możności utrzymany. Ponieważ sprawa ta stała się kwestją pomiędzy wielkiemi mocarstwami, a zatem nie chodzi już o samo tylko wymaganie Francji, przeto widoki na utrzymanie pokoju zwiększyły się. Prusy nie odrzucą uregulowania kwestji na podstawie europejskiej i pod gwarancją europejską. (*Tamże.*)

* *Paryż, 27 kwietnia.* Biura ciała prawodawczego odrzuciły interpelację Juljusza Favre, albowiem p. Rouher złożył w liście oświadczenie, że rząd byłby pośpieszył z natychmiastowem wyjaśnieniem w izbie kwestji luksemburgskiej, gdyby to było możebnem; wszczęte atoli zostały układy pomyślne dla pokoju i popierane gorliwie przez wielkie mocarstwa, co wkłada na rząd obowiązek jeszcze większej oględności. Rząd przeto nie może wziąść na siebie odpowiedzialności za rozprawy publiczne. Ubolewa on, iż w obec naturalnego wzburzenia opinji publicznej, musi zaproponować odroczenie rozpraw. Rząd postanowił roztrząsnąć tę ważną kwestję przed izbami, jak skoro okoliczności na to pozwolą. (*Tamże.*)

* *Paryż, 27 kwietnia.* Z wiarogodnego źródła zapewniają stanowczo, że Prusy przystąpią do konferencji, która odbędzie się w Londynie. — Dziennik *Mouvement* zapewnia z bardzo dobrego źródła, że Rosja zaproponowała zneutralizowanie Luksemburga i odstąpienie wielkiego księztwa na rzecz Belgji, z zastrzeżeniem kompensat dla Francji na granicy belgickiej; Anglja przystała na to, Austrja zaś zaleciła jedynie zneutralizowanie. Wszystkie trzy mocarstwa zgadzają się pomiędzy sobą pod względem zalecania ewakuacji. (*Tamże.*)

* *Nordd. A. Z.* pisze pod datą 27 kwietnia: „Oddajemy się z radością coraz bardziej wzmagającej się obecnie nadziei utrzymania pokoju, albowiem Prusy - Niemcy, które nikomu nie grożą i nie dopominają się od nikogo zrzeczenia się chociażby najmniejszej części czyjejś potęgi faktycznej lub prawnej, nie żywią same przez się żadnych chęci wojowniczych, i polityka ich ożywiona jest stale duchem pokoju, ma się rozumieć dopóty, dopóki i względem naszego państwa przestrzegane będzie toż samo poszanowanie dla prawa wypływającego z istniejących stosunków, które i my także szanujemy. Dalecy jesteśmy od mniemania, ażeby jakie inne mocarstwo było skłonne do zakwestjonowania ze swej strony tej niewątpliwej wzajemności, na której spoczywa pokój Europy; lecz w obec wzburzonych namiętności pewnej części ludu francuzkiego, wychodzących na jaw w prasie, uważamy za stosowne, ażeby roztropna reprezentacja ludu pruskiego dała stanowczą odpowiedź, która nie będąc udzieloną na drodze interpelacji, ma być dana przez jak największą ile możności większość i ma być odziana w formę jak najgodniejszą, dla zapewnienia polityce niemieckiej powodzenia.”

* *Haga 26 kwietnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu pierwszej izby, minister spraw zagranicznych powiedział, że kanał Zuid-Beveland odpowiada w zupełności potrzebom morskim Belgji. Następnie oświadczył on, że nie Holandja dała pierwszy popęd do układów w kwestji luksemburgskiej. (*Ind. bel.*)

* *La Patr.* pisze pod datą 27 kwietnia: W Londynie zgromadzić się ma konferencja, do uczestniczenia w której wezwane zostaną rządy berliński i paryzki, i w której król holenderski będzie reprezentowany w charakterze wielkiego księcia luksemburgskiego. Podstawą tej konferencji ma być ewakuacja twierdzy wielkiego księztwa, celem zaś uregulowanie nowego położenia terytorjum luksemburgskiego, zapomocą rewizji traktatów z 1815 i z 1839.”

* Czytamy w gazecie *Nord.* z 26-go kwietnia: „Ufność w utrzymanie pokoju zmniejsza się w Paryżu z każdym dniem; obawy doszły do najwyższego stopnia, i dają się słyszeć głosy dopominające się o wyjście z tego stanu niepewności, ciążącego tak mocno na umysłach i tamującego wszelki handel. To smutne położenie rzeczy przypisać należy nieuniknionej powolności układów, ton bowiem dzienników berlińskich pozostał takiż sam, jaki był od samego początku; powiadają one mianowicie, że Prusy trzymają załogę w Luksemburgu na zasadzie traktatów, których moc obowiązująca nie ulega najmniejszemu zaprzeczeniu.”

* *Wiedeń, 27 kwietnia. Wiener Correspondenz* Schweizer'a donosi, że jest na widoku zgromadzenie się w Londynie konferencji, do której powód daje okazana przez Prusy gotowość do odwołania z Luksemburga załogi pod gwarancją daną przez Europę. — *Correspondance générale* stara się dowieść, że opinja publiczna w Niemczech zdaje się uznawać, iż pewność poparcia ze strony Austrji nie jest bez wartości dla nietykalności terytorium niemieckiego, i że same nawet gabinety niemieckie podzielają po części to przekonanie. Dawny związek, powiedziano tam dalej, pomimo jego wadliwości, czyż nie przedstawiał większego bezpieczeństwa, niż terazniejszy nadzwyczajny rozwój potęgi? Jasnem jest, że Niemcy odłączone od Austrji, są nie tylko odosobnione i pozostawione własnym siłom, lecz także pozbawione siły moralnej. Zwłaszcza w kwestji luksemburgskiej, Niemcy są słabsze do własnej obrony i bardziej na niebezpieczeństwo narażone; same nawet Niemcy stały się niebezpieczniejszemi dla pokoju Europy. Austrja była w związku niemieckim żywiołem umiarkowania. W nowem ukształtowaniu, niespokojniejszy i ambitniejszy żywioł militarny utracił swą naturalną przeciwwagę. Nic przeto dziwnego, że każdy ruch w terazniejszych Niemczech budzi wszędzie obawę o pokój. Należy spodziewać się (tak kończy *Correspondance*), że czas dowiedzie bezinteresowności Prus i uspokoi powszechne obawy. (*Tamże*).

* Dziennik *Liberté* proponuje plan, ażeby Prusy otrzymały cały prawy brzeg Renu wraz z należącą do tego częścią Holandji, podczas gdy całe terytorjum niemieckie, położone z lewej strony Renu, zostałoby przyłączone do Belgji w charakterze prowincji nowo-burgundzkiej, którąby weszła do wspólnego z Francją związku celnego. *Siècle* proponuje, ażeby kwestja luksemburgska roztrząśniętą została przez umyślnie na to zwołane zgromadzenie narodowe, ażeby rząd mógł dowiedzieć się o prawdziwem życzeniu ludu. Sama tylko *Opinion nationale* powstaje po dawnemu przeciw „pangermanizmowi”, w którym to celu powołuje się na dzieje z roku 1806, mówiąc: „Gabinet pruski widział się wówczas zagrożonym w swej własnej egzystencji z powodu zwiększenia i przewagi cesarstwa francuzkiego, i począł uzbrajać się dla bronienia swych najświętszych interesów. Wówczas Prusy żądały, ażeby wojska francuzkie cofnęły się niezwłocznie za Ren.”

* *Berlin, 26 kwietnia.* Wczoraj wieczorem zebrała się rada ministrów, w celu rozważenia propozycji mocarstw pośredniczących. *Borsen. Z.* sądzi, że następujące podstawy, mogą doprowadzić do porozumienia: zneutralizowanie Holandji i Luksemburga; ewakuacja i zburzenie twierdzy, ale dopiero po obraniu innego punktu obronnego czy to w Trewirze czy też w Saarlouis, przyczem Holandja poniesie część kosztów. Ten sam dziennik donosi, ze król belgicki powróci jako pośrednik do Paryża. (*Cor. H. B.*)

* *Wiener Abendpost* reasumując w telegramie z Paryża z dnia 25-go bieżącego miesiąca zdania dzienników, pisze: „*La Fr.* zwracając się w gwałtownym artykule do prasy pruskiej, powiada: Po zniweczeniu związku niemieckiego każde państwo otrzymało napowrót swoją wolność i zupełną autonomję. Prawdy te są jasne, ale prawdy tej nie przyznają, kiedy z dwóch zgubnych przyczyn kierujących błędnie pisarzami i politykami niemieckiemi od czasu bitwy pod Sadową, a które nazywają się zarozumiałością i próżnością, rozum został zaćmiony. *Temps* widzi w artykule *Constitutionnela* usprawiedliwienie się rządu francuzkiego przed zbliżającą się wojną. *La Presse* powiada: Prusy w obec Francji trzymają się tej samej polityki, jakiej trzymały się w przeszłym roku w obec Austrji. Prusy muszą zatem powiedzieć, że się nie zbroją, podczas gdy Francja się zbroi. *La Pres.* zaprzecza wiadomości, jakoby równoczesne noty Anglji i Rosji miały być dobrze przyjęte przez gabinet

berliński, który odmawiając dania natychmiastowej odpowiedzi, miał przyrzec, iż w przyszłości załatwi pomyślnie całą sprawę." Tenże dziennik w telegramie z Paryża z d. 26 b. m. pisze: „Niektóre dzienniki powtarzają rozesłany przez *Ajencję Havas* prasie prowincjonalnej, następujący artykuł: Wszystko na tym świecie ma swój koniec. Nasza powolność względem gabinetu berlińskiego i związku północnego przeszła od roku oczekiwania Europy. Dziś potrzeba przyznać, że miara się przepełniła; chcieliśmy pokoju, a odpowiadają nam brutalstwem przemocy. Punkta pokoju prażskiego na korzyść Danji zostały wykreślone i w chwili, gdy mieliśmy prawo sądzić, że Niemcy zostaną uorganizowane w trzech grupach, okazuje się inaczej. Zawarte w tajemnicy traktaty nadały Prusom nieograniczoną władzę nad armjami państw południowych, a wypowiadane urzędowe mowy, zapuszczały się jeszcze w dalej sięgające widoki. Nie żądamy nic więcej nad to, jak tylko, ażeby Prusy opuściły Luksemburg. Dzienniki berlińskie twierdzą, że Prusy pozostaną w Luksemburgu; jest to wyzwaniem! Jest to wypowiedzeniem wojny! Francja w obec takich bezsensowych prowokacij nie może ociągać się dłużej."

* *Paryż, 27 kwietnia.* „Dowiadujemy się z pewnego źródła, powiada *Mémorial diplomatique*, że kilku większych właścicieli ziemskich i przemysłowców z Lotaryngji i Alzacji, ofiarowali się rządowi wystawić i umundurować swoim kosztem na czas dwu lub trzechmiesięczny, bataljony ochotników. Wszystkie listy nadchodzące z departamentów wschodnich donoszą jednozgodnie o przebudzeniu się ducha narodowego, i możemy dodać, że słowa wypowiadane przez niektóre znakomitości z dawnych stronnictw dowodzą, iż w tej chwili nie ma we Francji żadnej opozycji, ale są tylko obywatele zagrzani najlepszym patrjotyzmem." *La France* uzupełniając te wiadomości *Mém. dipl.* donosi, że ofiary ludności alzackiej nie ograniczają się na uzbrajaniu tylko, ale i na zbieraniu składek, do podzielenia których w razie potrzeby, wyznaczono kilka komisji.

Ameryka.

* (Haiti). Depesze z Port-au-Prince z dnia 28 marca donoszą, że mieszkańcy tego miasta jak i Cap-Haitien i Saint-Marc ogłosili się za Salnavą, i że wysłali do niego adres przyznający go za prezydenta. Mianowanie tego wodza prezydentem rzeczypospolitej Haiti, pociągnie za sobą wielkie trudności dla kraju, z powodu przesadzonych zdań wypowiadanych zwykle przez niego i nieprzyjaźni ku niemu kilku wielkich mocarstw, na czele których stoi Anglja. (*La Patr.*)

Anglja.

* (Kwestja reformy). Stronnictwo liberalne przysposabia się do wystąpienia z nową przeciw gabinetowi walką przy trzeciokrotnem odczytaniu bilu reformy, i sam nawet list p. Gladstone'a do p. Crawford'a, w którym pierwszy zrzeka się dalszego przewództwa nad opozycją liberalną, był podług wiarogodnych wiadomości jedynie manewrem taktycznym dla rozpoczęcia nowej kampanji. Wycofanie się przeto p. Gladstone'a miało być jedynie pozorne i przedsięwzięte zostało dla tego, ażeby uwolnić przewódcę opozycji od obowiązku bronienia swej poprawki, postawionej przeciw bilowi reformy. Podczas gdy p. Głastone trzymać się będzie wyczekującą na ustroniu, lord Grosvenor postawi poprawkę, prawie jednobrzmiącą z poprawką Gladstone'a; w sferach liberalnych panuje przekonanie, że lordowi, będącemu przyjemniejszą dla konserwatystów osobistością niż głowa przeciwnego stronnictwa, powiedzie się uzyskać dla swego wniosku część ministerjalnych. Wówczas p. Gladstone stanie znowu na czele swego stronnictwa. Nie stracił on w kraju wcale na popularności z powodu swego chwilowego wycofania się. Wielki meeting, który odbył się 23-go kwietnia w Leeds, po silnych napaściach na ministerjalny bil reformy, wynurzył zupełne zaufanie dla p. Gladstone'a, którego nazwisko obok tego, ile razy zostało wspomniane, witane było oklaskami. (*Nordd. A. Z.*)

Austrja.

* (Cesarz). *P. Hirnök* donosi, że cesarz austrjacki w pierwszych dniach m. maja uda się znowu do Pesztu i że pozostanie tam aż do 19-go. Po otwarciu posiedzeń rady państwa powróci on natychmiast do Pesztu i zamieszka w zamku Gödölö aż do chwili koronacji. Na 14-go maja spodziewają się przybycia do Pesztu cesarzowej. (*La Fr.*)

* (Kwestja chorwacka. — Sejm węgierski. — Rada państwa). *Wiedeń, 25 kwietnia.* Przewódcom chorwackim dano ztąd do zrozumienia, że Chorwacja wówczas jedynie będzie mogła liczyć na uwzględnienie części swych żądań, jeżeli zgodzi się bezwarunkowo na propozycje przedstawione przez sejm węgierski w przedmiocie trójjednego królestwa jako *conditio sine qua non.* Z wyjątkiem kilku krańcowych, sejm chorwacki powinien by przystać na żądania, tak iż niejakie trudności przedstawiać będzie co najwyżej kwestja terytorjalna, lecz i pod tym tak że względem, przedmiot sporny, o który dopominają się Węgry, zostanie ułatwiony z powodu przychylnej dla Węgier postawy miasta Fiume. Żywią tu nadzieję, że sejm chorwacki poweźmie za 8 lud 10 dni decyzję, jaką od niego wymagają.—Sejm węgierski ma wykreślić w dyplomie inauguracyjnym niektóre przepisy praw z roku 1848. Należy tu mianowicie zniesienie godności palatyna, usunięcie przepisów co do węgierskiej gwardji szlacheckiej, oraz unieważnienie tych artykułów ustawy, które zaprzeczają rządowi prawa rozwiązywania sejmu przed uchwaleniem budżetu. Zezwolenie izby niższej na usunięcie tych i niektórych innych mniej ważnych przepisów ustawy, nie obejdzie się bez silnej walki parlamentarnej.— Za cztery tygodnie ma zgromadzić się rada państwa, której sesja będzie zapewne także burzliwa. Rząd zapewni sobie za kilka dni większość w izbie panów przez zamianowanie znacznej liczby nowych parów, co spowoduje wejście do pierwszej izby wielkej liczby stronników dawnego systemu szmerlingowskiego, i jak powiadają, samego nawet Schmerlinga. Z liczby znakomitszych wojskowych, powołani być mają do izby panów jenerałowie John i Edelsheim, oraz wice-admirał Tegethoff. (*Nordd. A. Z.*)

* (Czesi i Chorwaci). Droga obrana przez rząd austrjacki dla uregulowania kwestij konstytucyjnych, znalazła ważnych przeciwnikow w dwóch narodowościach, w czechach i chorwatach. Pierwsi z nich opierają się temu, ażeby zasady centralizujące systemu lutowego nie przyprawiły ich o utratę ich indywidualności historycznej; drudzy zaś nie chcą poddać się hegemonji węgierskiej z tamtej strony Litawy, lecz chcą brać udział w staraniach około wspólnych interesów monarchji jako czynnik równouprawniony z węgrami. Oba przeto plemiona słowiańskie, nie trzymając się solidarnie jednego i tegoż samego kierunku, dążą atoli do jednakiego celu, do możliwego rozszerzenia ich autonomji narodowej i państwowej. Opozycja czeska została na teraz ubezwładnioną, lecz co do Chorwacji, rzeczy nie zaszły jeszcze tak daleko. Sejm chorwacki ma się znowu zgromadzić 1-go maja dla oświadczenia, czy chce zgodzić się na porozumienie na podstawie tych zasad, które sejm węgierski przyjął już jako nieodzowne dla uregulowania stosunku Chorwacji do Węgier. Są liczne wskazówki do tego, że sejm chorwacki w swym terazniejszym składzie, pomimo wszelkiego wywieranego nań nacisku, nie zgodzi się na postawione mu żądania. Dla utrzymania się przeto na drodze legalnej, nie pozostanie bez wątpienia innego środka, jak tylko zastosowanie do sejmu chorwackiego tegoż samego sposobu postępowania, jaki stał się udziałem sejmów czeskiego i morawskiego, t. j. rozwiązanie sejmu i rozpisanie nowych wyborów. Rząd ma już widocznie na celu chwycenie się podobnego środka, albowiem, jak donosi ostatnia *Wiener Z.*, trzej znani stronnicy węgrów, hr. Erdödy, hr. Pajaczewicz i p. Wukowicz, mianowani zostali nadżupanami na trzy wakujące posady w Warażdynie, Verócze i Krzyżu (Kreuz). Posady żupanów są najważniejszemi w administracji krajów węgiersko-chorwackich i wpływ ich na wybory jest bardzo wielki. (*Nordd. A. Z.*).

(Zaprzeczenie). *Wiedeń 26 kwietnia Wien. Abp.* pisze: Wychodzący w Pradze dziennik *Corespondenz* w numerze swoim z d. 25 b. m. podaje w liście otrzymanym z Wiednia „stanowczą" niby wiadomość, „że baron Beust zapuścił się już głęboko w układy z Prusami co do organizacji Niemiec południowych pod opieką Austrji, kiedy naraz z Paryża zwrócono jego uwagę na to, w jakie sieci zaplątał go Bismarck, gdyż równocześnie, kiedy pomiędzy Wiedniem a Berlinem toczyły się układy, Bawarja w tajnym traktacie przystąpiła do związku północno niemieckiego." Całe to opowiadanie od początku do końca jest kłamliwym wymysłem.

(Zmniejszenie armji). *N. Fremdbl.* donosi, że w Austrji zamierzono zmniejszyć pułki kalwalerji; mówią nawet o zmniejszeniu obecnej liczby tych pułków. Projekt, który zamierzają wprowadzić naprzód w wykonanie, zasadzać się ma na zmniejszeniu składu oficerów sztabowych kawalerji, coby pociągnęło za sobą znaczne oszczędności. (*La Fr.*)

Francja.

* (Przymierze franko-włoskie). *La Fr.* powtarza za *Timesem* następującą pogłoskę z wszelkiem zastrzeżeniem: „Na giełdzie i w mieście przypisują wiarę pogłosce o zawarciu pomiędzy Francją i Włochami traktatu przymierza. Mówią że Francja pożyczyć ma Włochom wrazie potrzeby, 24 miljony f. szt."

* (Przyjęcie). *Paryż, 25 kwietnia.* Wczoraj na wieczorze u ministra spraw zagranicznych zwrócono uwagę na to, że p. Moustier rozmawiał bardzo długo sam na sam w jednym z salonów z panem Góltz, ambasadorem pruskim, a potem z lordem Cowley, ambasadorem angielskim, wreszcie z księciem Metternichem, który przybył na wieczór bardzo późno. (*La Fr.*)

Hiszpanja.

* (Amnestja). *Madryt, 26 kwietnia.* Dla żołnierzy i kaprali skompromitowanych w zaburzeniach styczniowych i czerwcowych 1866 r., ogłoszoną została amnestja, na której przyjęcie naznaczono termin trzydziestodniowy. (*Cor. H. B.*)

* (Opozycja) w Hiszpanji zaczyna znowu podnosić głowę. Senat ma przystąpić obecnie do roztrząsania przyjętego już przez izbę deputowanych zatwierdzenia dla wszystkich rozporządzeń gabinetu; lecz rozprawy w senacie, gdzie opozycja jest daleko liczniej reprezentowana, nie pójdą tak gładko jak w izbie deputowanych. Popęd do walki parlamentarnej dał senator Cornadi, który postawił do bilu zatwierdzenia następującą poprawkę: „Senat uznaje ministerstwo za zwolnione od wszelkiej odpowiedzialności za wszystko, co nie sprzeciwia się zasadzie sprawiedliwości, lecz nie uznaje ogłoszonych dekretów za prawa, gdyż utrudniają one porozumienie konstytucyjne, od którego zawisłem jest dalsze istnienie ustawy." Poprawka ta mieć będzie za sobą tyle co najmniej głosów, ilu senatorów oświadczyło się za naganą dla rządu z powodu jego postąpienia z marszałkiem Serrano. (*Nordd. A. Z.*)

* (Załatwienie sporu). Z Madrytu donoszą że załatwienie zajścia z Anglją, wywarło na opinję publiczną jak najlepsze wrażenie i wzmocniło położenie ministerstwa; z tego powodu rząd myśli skorzystać z okoliczności dla przyspieszenia tak wewnątrz jak i na zewnątrz naprawy zgubnej przeszłości, i dla przywrócenia kredytu Hiszpanji przez uporządkowanie finansów. (*Nord.*)

Holandja.

* (Cło na rzece Skaldzie). *Paryż, 26 kwietnia. Etendard* zamieścił telegram z Hagi, donoszący, że poseł francuzki p. Baudin ogłosił w imieniu rządu francuzkiego wyjątek z raportu inżeniera Gosselin co do zaprowadzenia cła na rzece Skaldzie, stanowczo na korzyść Holandji. (*Cor. H. B*)

Portugalja.

* (Zaprzeczenie). *La Patr.* pisze: Depesza z Londynu doniosła, że kortezy portugalskie odmówiły dania upoważnienia królowi do wyjazdu za granicę. Ta sama depesza zawiadomiła także, że wybuchłe w Oporto zaburzenia nie ustały, i że do tego miasta wysłano trzy pułki wojska i jeden parostatek wojenny. Według urzędowej depeszy otrzymanej z Lizbony pod d. 25 b. m., można śmiało zaprzeczyć tym dwom wiadomościom.

Prusy.

* (Ślub hr. Flandrji). *Berlin, 25 kwietnia.* O godzinie 3-ej po południu, odbył się w Berlinie ślub hr. Flandrji z księżniczką Hohenzollern. Cała ceremonja ukończyła się o trzy kwadranse na czwartą. (*Cor. H. B.*)

Włochy.

* (Adres. — Wypadki śmierci). *Rzym, 26 kwietnia. Osservatore romano* ogłosił adres podpisany przez 400 katolików zebranych w Rzymie, przeciwko uzurpacji władzy świeckiej. — We środę umarło w Tivoli 12 żołnierzy z bataljonu strzelców i tyleż ciężko zachorowało, ale nie na cholerę, tylko z powodu nieprzezornego używania naczyń miedzianych. (*Wien. Abp*).

* (Dług papiezki). Parlament włoski miał 24-go kwietnia burzliwe posiedzenie. Na porządku dziennym znajdował się traktat zawarty 7-go grudnia 1866 roku w Paryżu, pomiędzy Francją i Włochami, w przedmiocie przejęcia części długu papiezkiego. Opozycja uważała z początku za stosowne skorzystać z tego przedmiotu dla zmierzenia swych sił z siłami rządu, i z tego powodu przyszło do rozpraw dość ożywionych. P. Deboni z lewego krańca utrzymywał, że zatwierdzenie traktatu wyrównywałoby zrzeczeniu się Rzymu; Włochy, dodał mówca, nie powinny oddawać swych pieniędzy nieprzyjaciołom wolności sumienia i cywilizacji. Pp. Ferrari i Crispi popierali bardzo usilnie te dowodzenia. Pierwszy z nich wynurzył przekonanie, traktat ten zrobi ujmę duchowi przymierza z Francją; p. Crispi zaś ubolewał nad tem, że Włochy porobiły już w Paryżu wypłaty w brzęczą-

cej monecie; rząd papiezki użył już z tego depozytu 12 miljonów franków na werbowanie najemnych żołnierzy przeciw włochom. Obrony traktatu podjęli się naturalnie członkowie poprzedniego gabinetu, którzy zawarli takowy. P. Visconti-Venosta usiłował dać niektóre wyjaśnienia co do charakteru tego traktatu, przyczem zauważył, że prowadzono z Francją układy z tego powodu, iż rząd papiezki, który nie brał udziału w zawarciu konwencji wrześniowej, nie mógł też uczestniczyć bezpośrednio w układach względem uregulowania kwestji długu. P. Minghetti, jako sprawozdawca, usiłował usunąć odrazę dla traktatu w ten sposób, że dał zapewnienie, iż Francja nie wywarła przy tej sposobności najmniejszego nacisku. W końcu izba przyjęła traktat, do czego przyczyniła się wielce ta okoliczność, że znaczna liczba stronników poprzedniego gabinetu nie chciała odmówić zatwierdzenia dla dzieła, które przyszło do skutku pod kierunkiem rządu, który podzielał ich przekonania polityczne. (*Nordd. A. Z.*)

* (Stanowisko Włoch). *Italie* rozwodzi się jeszcze raz nad tem, jakiego stanowiska powinno trzymać się królestwo włoskie w zatargach franko-pruskich; wypowiada ona teraz nieco jaśniejsze zdanie, ale wnioski jej są te same. Włochy mogą tylko pozostać neutralnemi w takim razie, jeżeli wojna będzie ograniczoną i krótkotrwałą. (*Nord*)

* (Eskadra włoska). *Gazeta piemoncka* z d. 24 kwietnia powtórzyła za *Movimento* następującą wiadomość: „Mówią, że eskadra włoska, zostająca pod dowództwem wice admirała Ribotti, ma opuścić Spezzia i udać się niewiadomo dokąd." (*La Fr.*)

* (Kwarantanna.—Komisja śledcza.—Zaprzeczenie.—Król grecki). *Florencja, 25 kwietnia.* Dla statków przybywających z Dalmacji naznaczono, z powodu cholery, siedmiodniową kwarantannę. — Na wniosek Ricasolego postawiony za zezwoleniem Rattazzego izba wyznaczyła nową komisję śledczą, w celu zbadania stosunków wyjątkowych w prowincji Palermo i wynalezienia środków zaradczych. — *Gazzetta di Firenze* zaprzecza w stanowczy sposób wiadomości, jakoby minister finansów miał zamiar wnieść projekt wypuszczenia w obieg asygnat w miejsce zdawkowej monety. — Król grecki przybył do Messyny. (*Tamże*).

* (Ślub księcia Aosti.—Garibaldi). *Gazeta turyńska* donosi, że ślub księcia Aosty z księżniczką Marją del Pozzo della Cisterna odbędzie się w Turynie d. 30 maja. — Wiadomo, że Garibaldi znajduje się w Kremonie. Ponowił on w tem mieście swoją obietnicę towarzyszenia narodowi do Rzymu. (*La Fr.*).

* (Garibaldi.) *La Fr.* pisze: *Corriere italiano* donosi, że jenerał Garibaldi po rozmowie z jednym dyplomatą pojmującym ważność położenia rzeczy, miał przyrzec, iż nie przyczyni rządowi większego kłopotu, i że odstąpi od myśli interpelacji w sprawie rzymskiej. *La Patr.* zaś donosi: *Italie* utrzymuje, że jenerał Garibaldi trwa w swoim zamiarze wystąpienia z interpelacją w sprawie rzymskiej, w celu skłonienia parlamentu do odnowienia swojej uchwały ogłaszającej Rzym za stolicę; ale ten sam dziennik dodaje, że jenerał Garibaldi może ostatecznie przekonać się, iż wybrał niestosowną chwilę do podejmowania podobnych rozpraw. *Opinione* podaje roztropne rady, i dobrzeby było, ażeby stronnicy Garibaldego, jeżeli zamierzają próbować nowych awantur, skorzystali z nich: rząd włoski, powiada ów dziennik, nie powinien wcale krępować swojej swobody działania zawikłaniami, jakie zrodzić może kwestja rzymska, ale powinien on pozostać wiernym zawartym konwencjom, strzedz granicy papiezkiej i nie przekraczać jej, ani też pozwalać przekraczać bandom uzbrojonym, do jakiego by kolwiek należały stronnictwa. Emigracja rzymska powinna zrozumieć ważność zobowiązań poczynionych przez rząd włoski i wstrzymać się od czynów, któreby go zmusiły do użycia siły dla obrony granic rzymskich.

* (Odmowa Garibaldego). Jenerał Garibaldi idąc za radą swoich przyjaciół, zrzekł się wystąpienia nateraz w parlamencie. Rzeczy jego znajdujące się na dworcu kolei żelaznej, wysłane zostały do Codogno. (*La Fr.*)

* (Stronnictwo ruchu). Do *Allg. Aug. Z.* piszą z Florencji, że stronnictwo ruchu czeka jedynie na to, ażeby Włochy wciągnięte zostały w jakiekolwiek zawikłanie międzynarodowe, dla niezwłocznego przystąpienia do wykonania ułożonych oddawna planów. Rząd włoski będzie bezwzględnie zwracać stale wielką uwagę na tę dążność.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* Wyszły z druku—Nr. 17 *Przeglądu Katolickiego.*—Nr. 17 *Zorzy.* Nr 17 *Przeglądu Tygodniowego* —Nr. 17 *Gazety rolniczej.*—Nr 17 *Tygodnika lekarskiego.*—Nr. 43 *Gazety lekarskiej.* Nr. 17 *Merkurego* i Nr. 17 *Zorzy*

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23, przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10; i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, i przybywają do Warszawy o godzinie 5 minut 38 po południu, a do Aleksandrowa o godzinie 7 minut 20 wieczorem.

Warszawa.

dnia 18 (30) Kwietnia.

Kalendarz.

We środę, 1 maja, — śśw. Filipa i Jakóba apost. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 32; zach. o godz. 7 min. 23.

We czwartek, 2 maja, — śśw. Anastazego bisk. i Zygmunta.—Słońce wsch. o godz. 4 min. 30; zach. o godz. 7 min. 24.

Stan pogody.

Dziś z rana + 6 0 R ciepła.

Wczoraj	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach	750 6	749.6
Termometr Reaum	+ 4°2	+ 5 0
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 5,8 R. Najmniejsze ciepło + 2,°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 5.

Widowiska

WIELKI TEATR. — *Dziś*, **Koncert wojenny**, na korzyść ochrony Mikołajewskiej. — *Jutro*, **Przedstawienie sztuk magicznych**, panny Heleny. — *Wczoraj*, dawano **Widowisko bezpłatne**, było osób 1200. — *Onegdaj*, dawano operę **Il Profeta (Prorok)**, przez artystów włoskich, było osób 900.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Jutro*, **Cicha woda brzegi rwie** (1-y raz); **Przez zazdrość; Apetyt i zaloty.** — *Wczoraj*, dawano **Ćwiartka papieru: Fortepian Berty**, było osób 200. — *Onegdaj*, dawano **Piosnka Wujaszka; Kapelusz zegarmistrza; O chlebie i wodzie**, było osób 595.

ODEON. — *Dziś*, **Przedstawienie Sztuk magicznych**, p. Kahne i panny Rosenstein. — Zacznie się o godzinie 7½. — *Wczoraj*, było osób 15.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: rzeczywiści radcowie stanu *Duksza Dukszyński*, z Wilna; *Dutkiewicz*, z Żelechowa; *Hebda*, z Biały; *Szulc*, ze wsi Krzywdy; *Borzęcki*, ze wsi Ozorowa; —wyjechali: jenerał-lejtnant, hrabia *Toll*, do Kutna; jenerał-major hrabia *Otsufiew*, do Petersburga; figel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, baron von *Klodt*, do Włocławska rzeczywisty radca stanu *Korzybski*, do Grodna.

* Wczoraj, onegdaj i przedonegdaj, przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 1276, wyjechało osób 882, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 381, wyjechało 382; — koleją żel. warsz. teresp. przyjechało osób 461, wyjechało 258; — statkami parowemi przyjechało osób 69, wyjechało 57: — w dniach 15, 16 i 17 (27, 28 i 29), w ogóle przyjechało osób 2,121, w tej liczbie z zagranicy 179; wyjechało 1,942, w tej liczbie za zagracę 172.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 27 Kwietnia 1867 r., a mianowicie pod adresem: Józef Ganicki w Brześciu lit., Marja Cieciszowska w Rownie, Jan Bielecki w Wilnie, Antoni Jurewicz w Petersburgu; — w dniu 28 Kwietnia r. b. E. Rozenwarg w Białym-stoku, B. Wolff w Peterzburgu.

Dnia 15, 16 i 17 (27, 28 i 29) bież. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 107, wyzdrowiało 51, umarło 11, pozostało 1657 (mężczyzn 720, kobiet 937), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 139, kobiet 155.

* W d. 27 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan* płci męzkiej 2, żeńskiej 1, *Starozakonnych*: płci męzkiej —, żeńskiej, —, razem 3; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: —, *Starozakonnych*: —; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 4, żeńskiej 4. *Starozakonnych*: męzkiej 4, żeńskiej 3, razem 14

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 18 (30) Kwietnia 1867 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).					
Obligi Skarbu za rs. 100		74	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		77	33	76	67
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		68	33	67	67
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		56	—	55	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		111	—	110	—
„ „ „ 1866 „ 100		105	—	104	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		68	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		85	25	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	115	55	115	20
„ „ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m	—	—	—	—
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	95	7	87½
Paryż 300 Frank.	2 m.	94	50	94	5
Wiedeń 150 Zł. W. A.	2 m.	90	—	89	55
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. 1 k. 42²/₃

* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k 66²/₃

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 17 (29) Kwietnia 1867 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		57
Obligacje Skarbowe 4%		58
Listy Zastawne 4%		52¼
Bilety Banku Rosyjskiego		78
Weksle na Warszawę		77½
„ Petersburg 3 tygodn.		88
„ „ 3 miesięczny		85
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		75½
Koleje Rosyjskie		73½
Kolej Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		54
Listy Likwidacyjne		46
Nowa pożyczka premjowa 1-em		89
„ „ „ 2-em		85
Żyto na targu		61½
dto „ dostawę		71⅛
Z WIEDNIA		
Weksle na Londyn		131 20
„ Hamburg		98
„ Paryż		52 20
Pożyczka Narodowa		68
5% Metaliki		57 30
Akcje Banku Kredytowego		162
Z PARYŻA.		
Renta 3%		67 50
Renta Włoska		47 80
Akcje Kredytu Ruchomego		287
Z LONDYNU		
% Papiery (Consols)		91¼

OBWIESZCZE[illegible] [illegible]NISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. *2388*). *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż nadesłane w drodze urzędowej, akta zejścia:

1. Walińskiego Rajmunda rodem z miasta Warszawy w wieku lat 33, dnia 14 Sierpnia 1867 r w meksyku zmarłego.

2. Stencla Wiktora rodem z Nadarzyna Okręgu Warszawskiego w wieku lat 26 dnia 10 Czerwca 1865 roku w Meksyku zmarłego.

3. Baechera Gotliba rodem z Okręgu Łowickiego w wieku lat 31, dnia 17 Lipca 1865 roku w Meksyku zmarłego.

4. Ucieszyńskiego Stanisława również rodem z Okręgu Łowickiego w wieku lat 25 dnia 11 Października 1865 roku w Meksyku zmarłego.

5. Dębskiego Stanisława również rodem z Okręgu Łowickiego w wieku lat 24 dnia 11 Lipca 1865 roku w Meksyku zmarłego.

6. Popławskiego vel Pawłowskiego Leona rodem z miasta Warszawy w wieku lat 25 dnia 9 Czerwca 1865 roku w Meksyku zmarłego.

7. Blaszki Ignacego rodem z miasta Częstochowy w wieku lat 21 dnia 2 Listopada 1865 r. w Meksyku zmarłego.

8. Policzyńskiego Zygmunta rodem z tegoż miasta w wieku lat 27 dnia 30 Kwietnia 1865 r. w Meksyku zmarłego.

9. Rudkowskiego Romana rodem z Chlewisk Okręgu Szydłowieckiego w wieku lat 22 dnia 30 Września 1865 r. w Meksyku zmarłego.

10. Brzostowskiego Stanisława rodem z Okręgu Opoczyńskiego w wieku lat 27 dnia 17 Lipca 1865 roku w Meksyku zmarłego.

11. Macioszka Józefa rodem z Włonic Okręgu Sandomierskiego w wieku lat 20 dnia 22 Listopada 1865 r. w Meksyku zmarłego.

12. Gecala Wincentego rodem z Czepielowa Okręgu Opatowskiego w wieku lat 30 dnia 23 Grudnia 1865 r. w Meksyku zmarłego.

13. Starka Konstantego rodem z Okręgu Opoczyńskiego w wieku lat 20 dnia 17 Stycznia 1865 r. w Meksyku z marłego.

14. Ciszewskiego Stanisława rodem z Okręgu Kieleckiego w wieku lat 19 dnia 16 Grudnia 1865 roku w Meksyku zmarłego.

15. Golejewskiego Adalberta rodem z Chrobrza Okręgu Miechowskiego w wieku lat 24 dnia 17 Lipca 1865 r. w Meksyku zmarłego.

16. Drobnickiego Jana rodem z Kazic Okręgu Olkuskiego w wieku lat 32 dnia 19 Września 1865 roku w Meksyku zmarłego.

17. Kołodejczyka Antoniego rodem z miasta Kielc w wieku lat 23 dnia 19 Września 1865 r. w Meksyku zmarłego.

18. Bauma Antoniego rodem z Ojcowa w wieku lat 23 dnia 10 Czerwca 1865 r. w Meksyku zmarłego.

19. Malczyńskiego Antoniego rodem z Borowa Okręgu Lubelskiego w wieku lat 21 dnia 10 Czerwca 1865 r. w Meksyku zmarłego.

20. Kucharskiego Franciszka rodem z Okręgu Kazimierskiego w wieku lat 19 dnia 18 Sierpnia 1865 r. w Meksyku zmarłego.

21. Kamińskiego Karola rodem z Przesdziatek Okręgu Siedleckiego w wieku lat 23 dnia 23 Grudnia 1864 r. w Meksyku zmarłego.

22. Jurkowskiego Nikodema rodem z miasta Biały w wieku lat 28 dnia 10 Czerwca 1865 r. w Meksyku zmarłego.

23. Pasievii vel Piesiewicza Jana rodem z Okręgu Łukowskiego w wieku lat 23 dnia 16 Lutego 1865 roku w Meksyku zmarłego.

24. Klukowskiego Antoniego rodem z miasta Pułtuska w wieku lat 20 dnia 17 Lipca 1865 r. w Meksyku zmarłego.

25. Piątkowskiego Władysława rodem z miasta Suwałk w wieku lat 24 dnia 18 Grudnia 1865 r. w Meksyku zmarłego.

26. Jaworowskiego Franciszka rodem z Kropownic Powiatu Augustowskiego w wieku lat 21 dnia 10 Czerwca 1865 r. w Meksyku zmarłego.

27. Rudowskiego Franciszka w wieku lat 24 dnia 17 Lipca 1865 r. w Meksyku zmarłego, którego miejsce urodzenia jest niepewne.

28. Sławeckiego Jana w wieku lat 23 dnia 29 Sierpnia 1865 r. w Meksyku zmarłego, którego miejsce urodzenia również jest niepewne, i nakoniec.

29. Ruszkowskiego Antoniego w wieku lat 21 dnia 9 [illegible] zmarłego, kt[illegible] nież jest niep[illegible]

Przesłane [illegible] kuratorowi [illegible] Cywilnym w [illegible] 9, 10, 11, 12 [illegible] i 18 w Kielc[illegible] i 23 w Siedl[illegible] Suwałkach; [illegible] 28 i 29 Arch[illegible] zachowania [illegible] nych.

Warszawa [illegible]

Na[illegible]

(N. D. 2387) *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

W zastosowaniu się do Art. 44 K. C. P., podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Plocku, wyrokiem z dnia 6 (18) Grudnia r. z. na powództwo Teodora Chodkowskiego, właściciela cząstkowego we wsi Chodkowie-Załogach w Powiecie Przasnyskim zamieszkałego, zapadłym, badanie świadków co do zaginienia Jana Chodkowskiego ze wsi Chodkowo-Załogi zarządził i do wyprowadzenia tego badania, Sąd Pokoju w Przasnyszu wyznaczył.

Warszawa dnia 14 (26) Kwietnia 1867 r.

Naczelnik Wydziału Puchalski.

(*N.* D. *2374*). *Zarząd Zakładu wód mineralnych w Ciechocinku.*

Podaje do wiadomości, że Zakład wód mineralnych w Ciechocinku otwartym zostanie dla użytku publiczności w dniu 13 (25) Maja r. b.

Dobroczynne skutki wód tutejszych otrzymane pod względem lekarskim w rozlicznych cierpieniach coraz się więcej upowszechniając, stanowią najlepszą bo rzeczywistą renomę Zakładu.

Jak lat poprzednich tak i w r. b. Zarząd Zakładów postara się o sprowadzenie z Warszawy nauczyciela gimnastyki, tyle porządanej przy użyciu wód tutejszych tak przez osoby dorosłe, jak głównie dla dzieci. Apteka zaś tutejsza dak jak zawsze zaopatrzoną zostanie w wody mineralne naturalne, a na żądanie i sztuczne.

Budująca się odnoga drogi żelaznej z Alexandrowa do Ciechocinka, która w początkach Czerwca prawdopodobnie zostanie otwartą; zapewnia szybką i ułatwioną komunikację dla przybywających. Miejscowa zaś administracja dokłada wszelkich starań, aby gaszczącym podczas lata nie zbywało nietylko na wymaganych udogodnieniach tak pod względem mieszkań, które przez właścicieli zostały odrestaurowane, oraz powiększenie tychże liczby przez kontynujące się pobudowanie nowych domów, jak również sprowadzania artykułów żywności,ale nadto postarała się dla uprzyjemniania pobytu w Ciechocinku, o zaangażowanie trupy artystów dramatycznych, przy zamówieniu zarazem odpowiedniej orkiestry.

Sezon letni w Zakładzie trwać będzie do d. 13 (25) Września r. b.

Ciechocinek d. 13 (25) Kwietnia 1867 r.

Prezes Komitetu,

Rzeczywisty Radca Stanu, Gumiński.

(N. D. 2395) *Prokurator Królewski przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu.*

Zawiadamiam strony interesowane, iż z powodu nastąpionej w dniu 3 (15) Kwietnia 1867 r. śmierci Jana Branik Komornika przy Sądzie Pokoju Okręgu Węgrowskiego, wszelkie akta egzekucyjne po tymże pozostałe, z rozporządzenia mego, przez Podsędka Sądu Pokoju w Siedlcu zabrane i w archiwum tegoż sądu złożone zostały, po odbiór przeto tąkowych akt, interesanci do rzeczonego sądu zgłaszać się winni.

Siedlce dnia 13 (25) Kwietnia 1867 r.

Lesiewski.

LICYTACJE I SPRZEDAZE PUBLICZNE.

(N. D. *2385*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 5 (17) Maja r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie to jest od od dnia 19 Maja (1 Czerwca) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. wydzierżawienie dwóch placów ornych pod Nr. 3045 i 3047 w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położonych, od sumy dzierżawnej na rs. 35 wyraźnie trzydzieści pięć rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji ustanowionej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem kasy głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 6 i na koszta ogłoszeń [illegible]ię przy dzier[illegible]dą.

[illegible] mowie będą[illegible] każdodziennie [illegible]inistracyjnego [illegible]iątecznych.

[illegible]ia 1867 r.

[illegible]

[illegible]ał-Major

[illegible]kowski.

[illegible] Luceński

[illegible] *Miasta*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 2 (14) Maja r. b. o godzinie 11 z rana punktualnie, rozpocznie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na wydzierżawienie po szczególe 20 miejsc na placach Warszawskich i Przedmieścia Pragi pod namioty do sprzedaży wody sodowej służyć mające, na czas lata i jesieni w r. b. a mianowicie:

1. Na placyku przy ogrodzie Krasińskich w bliskości Senatu od rs. 40 k. 15.

2. Na placu przy ulicy Nowowowiniarskiej w bliskości egzystującej czatowni policyjnej od rs. 17.

3. Na ulicy Senatorskiej przed domem PP. Kanoniczek od rs. 12 k. 50.

4. Na placu przy ulicy Chłodnej w bliskości kościoła Karola Boromeusza od rs. 10.

5. Na placu za Żelazną Bramą przy ulicy Skórzanej od rs. 11 k. 15.

6. Na placu Grzybowskim w bliskości kościoła Wszystkich Świętych od rs. 10 k. 60.

7. Na placyku przy Saskim placu w bliskości Krakowskiego Przedmieścia i Ordynauschauzu od rs. 10.

8. Na placu przy pomniku Kopernika od rs. 10.

9. Na placu przy trzech Krzyżach w bliskości Czatowni Policyjnej od rs. 10 k. 70.

10. W Aleji Ujazdowskiej przy ogrodzie Botanicznym od rs. 10

11. Na placu przed Teatrem przy rogu ulicy Nowo-Senatorskiej od rs. 10.

12. Na placu przy ulicy Dzikiej w bliskości koszar Wołyńskich od rs. 10.

13. Na ulicy Pokornej przy placu broni od rs. 10.

14. Na ulicy Dzikiej w bliskości placu broni i Czatowni Policyjnej od rs. 10.

15. Na Rynku Starego Miasta przy rogu ulicy Ś-to Jańskiej od rs. 10 k. 65.

16. Na Rynku Nowego Miasta obok Czatowni Policyjnej od rs. 10.

17. Na ulicy Bielańskiej obok zdroju wodociągowego od rs. 11 k. 80.

18. Na placu przed Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych obok Czatowni Policyjnej rsr. 10 k. 40.

19. Na placu przy roku ulicy Królewskiej i Grzybowa obok Czatowni Policyjnej od rsr. 10 k. 15.

20. Na ulicy Panieńskiej na Pradze przy posesji Nr. 415*E*. od rs. 10

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z vadium wyrównywającem całej opłacie dzierżawnej jednego namiotu i na koszta ogłoszenia rsr. 1, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone zostaną, utrzymujący się zaś przy takowej obowiązany będzie zaraz złożone vadium, dokompletować na należność dzierżawną do wysokości postąpionej sumy.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, dnia 1 (13) Kwietnia 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,

Witkowski.

2 Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(*N. D.* 2277) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S. Łazarza w Warszawie.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. o godzinie 5 z południa, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę 180 sążni całokubicznych drzewa sosnowego w szczapach, podając za praetium liciti jednego sążnia rsr. 9 kop. 50.

Pragnący zatem podjąć się tej dostawy, mogą każdego dnia wyjąwszy świąt zgłosić się do kancelarji Szpitala Św. Łazarza przy ulicy Książęcej w Warszawie od godziny 8 do 12 rano i od 3 do 6 z południa, dla przeczytania warunków licytacyjnych, obejrzenia gatunku i wykładu drzewa przez Radę wymaganego, i złożenia na ręce Nadzorcy vadium rsr. 150.

Warszawa d. 7 (19) Kwietnia 1867 r.

Opiekun Prezydujący Radca Kollegialny

Ferd. Werner.

(N. D. 2378) W dniach: 21 Kwietnia (3 Maja) 1867 r. o godzinie 12 w południe, 24 Kwietnia (6 Maja) o godzinie 10 z rana na targu Grzybów zwanym, w Warszawie, zaś w dniu 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną bramą, prawnie zajęte meble machoniowe, jesionowe, lustra, zegar i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Antoni *Markowski*, K. p. S. A.

(N. D. 2380) W dniach: 21 Kwietnia (3 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe i o godzinie 2 z południa na targu Grzybów zwanym, w dniu 24 Kwietnia (6 Maja) t. r. o godzinie 10 z rana w rynku Starego-miasta i w tymże dniu o godzinie 1 z południa na targu Muranów zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: łóżko żelazne, meble machoniowe, fortepian, warsztaty stolarskie, bilard machoniowy, zegary, meble jesionowe i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 15 (27) Kwietnia 1867 r.

Pawłowski, Komornik.

(N. D. 2401). W dniu 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. o godzinie 11 z rana, w Warszawie na targu publicznym Grzybów zwanym. W dniu 21 (3) t. m. i r. o godzinie 11 z rana i 12 w południe na Moranowie, o godzinie 2 w południe i w dniu 24 Kwietnia (6 Maja) t. r. o godzinie 11 z rana za Żelazną-Bramą rozmaite meble machoniowe i jesionowe, samowary, obuwie damskie i dziecinne różnego gatunku, przez licytacją sprzedane zostaną.

Skierkowski Komornik.

(N. D. 2400). Podaję do wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości jako to: fortepian machoniowy, toaleta palisandrowa w Warszawie na targu publicznym Sewerynów zwanym, w d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1867 r. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

w Warszawie, dnia 18 (30) Kwietnia 1867 r.

Władysław *Popławski*, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowoj Oświecenia Publicznego—Za Pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 2249).

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz Wszech Rosji Król Polski

&, &, &,

Wiadomo czynimy, że

Sąd Kryminalny w Warszawie

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Wydział II.

Obecni:

Onyszkiewicz Sędzia Pr.
Dziedzicki Sędzia.
Komorowski Assesor
Paretti Podpr. Król.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Sądu Kryminalnego d. 18 Lutego (2 Marca) 1867 roku.

(podp.) Onyszkiewicz.
(—) Hałaczkiewicz.

W sprawie przeciwko:

Abrahamowi Braun lat 32, starozakonnemu, w mieście Wieruszowie Powiecie Wieluńskim z Pawła i Jetty urodzonemu, stale w temże mieście zamieszkałemu, piszącemu, obecnie z pobytu niewiadomemu, o samowolne wydalenie się z kraju bez pozwolenia władzy obwinionemu, przy obronie Patrona Chęcińskiego z urzędu sporządzonej, pod wyrok w I-ej Instancji przychodzącemu.

Po jawnem przywołaniu sprawy, przedstawieniu jej stanu przez właściwego Referenta, odczytaniu obrony przez Patrona Chęcińskiego sporządzonej, tudzież po wysłuchaniu wniosków Prokuratora Królewskiego, zgodnie z temiż

Sąd Kryminalny etc.

Zważywszy:

jak się z wyprowadzonego śledztwa sądowego okazuje: że starozakonny Abraham Braun, urodzony w mieście Wieruszowie, Powiecie Wieluńskim, wyszedł z kraju tutejszego potajemnie bez paszportu w miesiącu Sierpniu 1853 r. i od tego czasu przebywał w Londynie jako Komisant handlowy do roku 1862, następnie znowu zaopatrzywszy się w pasport przez Angielskie Ministerstwo spraw zagranicznych w tymże roku 1862 wydany, wrócił z Angji do tutejszego kraju, w tym stanie rzeczy na zasadzie Namiestnika w Królestwie Polskiem, objawionej przez odezwę Jenerał-Policmajstra z d. 5 (17) Sierpnia 1864 roku za Nr. 2406/8458, pociągniętym będąc do odpowiedzialności sądowo-karnej za przyjęcie poddaństwa w obcem państwie, po wydanej decyzji Sądu Poprawczego w Petrokowie w d. 10 (22) Września 1864 r. kwalifikującej go do odpowiedzialności w toku śledztwa z Domu Badań, zdołał zbiedz powtórnie i mimo wydanych listów gończych, dotąd z pobytu wynalezionym nie został.

Zważywszy obok tego:

że wspomniony Abraham Braun w badaniach sądowtych przed ucieczką jego odbytych, dobrowolnie wyznał: że przed powrotem do kraju tutejszego, zapisany został do ksiąg naturalizacyjnych w mieście Londynie jako poddany Angielski i na tej podstawie uzyskał paszport od władz Angielskich.

Zważywszy:

że Braun przyjmując samowolnie obce poddaństwo w Anglji, wbrew wykonanej w kraju tutejszym przysiędze, naruszył obowiązki wiernego poddanego i stał się winnym przestępstwa w art. 339 K. K. G. i P. określonego, za które na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie skazanym być zasłużył, a gdy mimo to zbiegł powtórnie w r. 1864 i mimo poczynionych odpowiednio do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. wezwań w pismach rządowych do powrotu nawet z upływem zakreślonego termin do kraju rodzinnego nie powrócił, zatem i w tym przypadku, za samowolnie opuszczającego kraj ojczysty, bez żadnej wątpliwości poczytanym i według przepisu art. 340 K. K. G. i P. na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z granic Cesarstwa i Królestwa wygnanie, a w razie samowolnego powrotu do Królestwa, na zesłanie na osiedlenie w Syberji, ze skutkami w art. 341 P. P. objętemi, skazanym być musi.

Zważywszy w końcu:

że wyrzeczenie co do opłat sądowych dla nie wykrycia funduszów Brauna, zawiesić wypada,

Z tych przyczyn:

Sąd Kryminalny etc.

Abrahama Brauna za przyjęcie poddaństwa w obcym kraju z opuszczeniem kraju rodzinnego, z mocy art. 339, 340, 22, 24, 25, 30, 31, 32, 33, K. K. G. i P. na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z granic Cesarstwa i Królestwa wygnanie, a w razie samowolnego powrotu do Królestwa, na zesłanie na osiedlenie w Syberji, ze skutkami w art. 341 t. p. objętemi, skazuje. Opłaty sądowe zawiesza. Mocą wyroku w I ej Instancji wydanego.

Zastrzeżenie. „Skazanemu Abrahamowi Braunowi służy jeszcze trzech miesięczny termin do usprawiedliwienia się, a tem samem i odwołanie się do Sadu wyższego, w której to drodze, zasady usprawiedliwiające jego nieobecność, przez Sąd wyższej Instancji przyjęte być mogą."

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1867 r.

(podp.) Onyszkiewicz
(—) Hałaczkiewicz.

Zalecamy i rozkazujemy etc. etc.

(podp.) Onyszkiewicz.
(—) Hałaczkiewicz.

Za zgodność świadczę,
Podpisarz
Sądu Kryminalnego w Warszawie,
Rębalski.

(N. D. 2174). *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Общее собраніе Акціонеровъ.

Совѣтъ Управленія Главнаго Общества Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ приглашаетъ Гг. Акціонеровъ Главнаго Общества въ общее обыкновенное собраніе, имѣющее быть въ Понедѣльникъ 15 (27) Мая сего года, въ часъ по полудни, въ Ст.-Петербургѣ, въ томъ мѣстѣ, которое будетъ означено на билетахъ для входа въ собраніе.

По уставу 3 Ноября 1861 г. общее собраніе составляется изъ Акціонеровъ, имѣющихъ не менѣе 40 акцій.

Никто неможетъ заступать мѣсто акціонера, если онъ самъ не членъ общаго собранія и неимѣетъ на сей предметъ надлежащаго уполномочія.

оАкціонеры, для полученія права присутствовать въ общемъ собраніи, обязаны представить акціи свои до 5 (17) Мая включительно: въ Ст.-Петербургѣ, въ Правленіе Общества; въ Парижѣ, въ Контору Общества Движимаго кредита; въ Лондонѣ, въ Контору Гг. братьевъ Берингъ и Комп.; въ Амстердамѣ, въ Контору Гг. Гопе и Комп.; въ Берлинѣ, въ Контору Гг. Мендельсонъ и Комп.

Всякому акціонеру, представившему на этотъ предметъ акціи свои, выдается билетъ для входа въ общее собраніе: билетъ этотъ имянной и выдается на одно лице съ означеніемъ количества представленныхъ акцій.

На основаніи § 48 устава, каждыя 40 акцій даютъ право на одинъ голосъ; никто изъ акціонеровъ не можетъ, какъ по собственнымъ акціямъ, такъ и по акціямъ довѣреннымъ ему отъ другихъ акціонеровъ, соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 голосовъ.

Въ заключеніе, Совѣтъ покорнѣйше проситъ Гг. акціонеровъ, которые желали бы сдѣлать какія либо, для пользы компаніи, предложенія, представить таковыя въ Совѣтъ, на основаніи ст. 2183 ч. I. т. X, Св. Зак., по крайней мѣрѣ за 15 дней до общаго собранія.

Денежный отчетъ, вмѣстѣ съ книгами и другими документами, открыты будутъ, для предварительнаго разсмотрѣнія акціонеровъ, съ 8 (20) Мая ежедневно, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней отъ 2 до 5 часовъ по полудни, въ Управленіи Общества, помѣщающемся въ Ст.-Петербургѣ, въ большой Италіянской улицѣ, подлѣ Пассажа, въ домѣ N. 7.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(*N. D. 2250*). *Sąd Pokoju w Częstochowie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania wywołania do pierwiastkowej regulacji:

1. Domu murowanego parterowego z zabudowaniami gospodarskiemi w mieście Kłobucku pod Nr. 129 położonego własność Berka Maas stanowić mającego.

2. a) Domu drewnianego parterowego z zabudowaniami gospodarskiemi i ogródkiem w Kłobucku pod Nr. 92 położonego.

b) Pięciu zagonów gruntu w teritorjum m. Kłobucka położonych, między gruntami Ludwika Matyńskiego i Józefa Borkowskiego, przy starym trakcie poczynających się a kończących u granic Przybyłowskich.

e) Ośmiu zagonów gruntu w teritorjum m. Kłobucka położonych, między gruntami Wincentego Kossowskiego i Walentego Stefańskiego, poczynających się od drogi Piestneńskiej do wielkiej ośmio zagonami, a od tej do granic Libidzkich czterema.

d) Pięciu zagonów gruntu w górnym polu w teritorjum m. Kłobucka położonych, pomiędzy gruntami Jana Mazurkiewicza i Józefa Szyińskiego, poczynających się od łąki rządowej pastewnik, a kończących u granic Libidzkich.

e) Trzech zagonów gruntu w terytorjum m. Kłobucka położonych, pomiędzy gruntami Jana Smolińskiego i Andrzeja Pawłowskiego, poczynających się od drogi Przycznej, a ciągnących do granic Waleneczowskich.

f) Gruntu z łąką zwanego niwką w terytorjum m. Kłobucka położonego, zagonów klinowa ych trzydzieści mającego, poczynającego się od stawu Rządowego, a ciągnącego się do drogi poprzecznej, między gruntami Kraszowskiej Wiktorji i Katarzyny Żak.

g) Ogrodu z łączką po nad stawem leżącego pomiędzy ogrodem Rocha Borkowskiego i łąką Rządową położonego w terytorjum m. Kłobucka.

h) Ogrodu przy Osiecznej drodze w terytorjum m. Kłobucka położonego z czterech zagonów stajowych składającego się, leżącego między ogrodami Jakóba Mass, które to wszykie tylko co wymienione nieruchomości stanowić mają własność SSrów Wincentego i Marjanny małżonków Ochockich.

3. Nieruchomości w Częstochowie przy ulicy Ogrodowej położonej, pod Nr. 180, własność Jana i Nepomuceny mał. Gryczmańskich i Franciszka Kasperkiewicza stanowić mającej.

4. Gruntu położonego w terytorjum m. Częstochowy, między gruntami SS-rów Boguckich z jednej, a do kościoła Częstochowskiego z drugiej strony należącemi, poczynającego się od drogi zwanej Stradomską, a kończącego przy plantach drogi żelaznej Warsz. Wied. własność Majera Breszel stanowić mającego.

5. Nieruchomości w m. Krzepicach, pod N. 116 nowym a Nr. 115 dawnym położonej własność Lewka Jaworskiego stanowić mającej.

6. Nieruchomości w m. Krzepicach pod Nr. 115 nowym, a Nr. 114 dawnym położonej własność Gecla Lewenhoff stanowić mającej.

7. a) Nieruchomość w m. Krzepicach pod N. 63 położonej.

b) Nieruchomości w m. Krzepicach pod Nr. 67 położonej.

c) Gruntu ornego rolą zwanego w terytorjum m. Krzepic położonego między gruntami Józefa Wojcika i Wincego Musiałowicza, które to wszystkie trzy tylko co wymienione nieruchomości stanowić mają własność Józefa Klimaszewskiego.

Zawiadamia strony interesowane, że takowa nastąpi co do nieruchomości pod Nr. 1, 2, w d. 13 (25) Lipca, pod Nr. 3 i 4 w d. 14 (26) Lipca a pod Nr. 5, 6 i 7 opisanych w d. 17 (29) Lipca 1867 r.

Decyzja nad dziełami tych regulacji nastąpi w d. 18 (30) t. m. i r.

Wzywa przeto aby pod prekluzją z art. 154 i 160 pr. hyp. w terminie oznaczonym zaopatrzywszy się w legalne dokumenta, stawili się w Sądzie tutejszym i praw swoich dopilnowali.

w Częstochowie, d. 5 (17) Kwietnia 1867 r.
Podsędek. Jankowski.

(N. D. *2237*). *Sąd Pokoju w Grójcach. Wydział Hypoteczny.*

Zpowodu żądania nowej regulacji hipoteki nieruchomości miejskiej a mianowicie:

Placu w terytorjum Miasta Grójcach położonego numerem policyjnym nieoznaczonego, ciągnącego się na długość od ulicy Mszczonowskiej do drogi wiodącej ku Bilskowi, a na szerokość od granicy Styczyńskiego łokci trzydzieści sześć wynoszącego, dawniej do Augustyna Lewińskiego należącego.

Zawiadamia interesantów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 11 (23) Lipca r. b.

Wzywa ich przeto, aby do regulacji tej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udawadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich przytem, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekąch z roku 1818 przepisanej

Jeżeliby właściciel nieruchnmości wywołanej w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rsr 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji powyższej nieruchomości wydaną będzie, nastąpi w dniu 17 (29) Lipca r. b. na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

w Grójcach d. 5 (17) Kwietnia 1867 r.
Józef Borowski, Pisarz Sądu.

(N. D. *2306*). *Sąd Pokoju w Szydłowcu. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki nieruchomości mianowicie:

a. Domu drewnianego gontem krytego pod Nr. 111 przy Ulicy Kieleckiej w mieście Szydłowcu położonego, oraz

b. Dziesięciu morgów dwustoprętowych gruntu, w obrębie miasta Szydłowca w miejscu zwanem Sztuczek, pomiędzy gruntami od północy Stanisława Kubkowskiego, od południa Niwą Dworską, od wschodu Tomasza Boguckiego, od zachodu Janowej Łasińskiej leżącego.

Zawiadamia strony interesowane, że termin do tej regulacji w Sądzie tutejszym naznaczonym został na dzień 11 (23) Lipca 1867 r. godzinę 10 z rana.

Wzywa zatem interesentów, aby w tym terminie osobiście albo też przez pełnomocników urzędownie i szczególnie upoważnionych, do takowej się zgłosili, żądania swe wnioski do protokułu regulacyjnego podali.

Ostrzega ich nadto że niezgłaszający się w terminie powyższym podpadną prekluzji z art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanym, tudzież jeżeliby właściciele wywołanej nieruchomości w terminie do regulacji oznaczonym, wcale się niestawili, ciż na żądanie któregokolwiekbądź z interesowanych na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazani będą i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka wskutek aktu regulacyjnego wydana będzie w dniu 12 (24) Lipca 1867 r. nastąpi.

Szydłowiec d. 1 (13) Kwietnia 1867 r.
Podsędek. Holtz.

(N. D *2337*). *Sąd Pokoju w Tomaszowie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki a mianowicie:

a. Pola ornego na przedmieściu Dębinie w ilości pół włóczki między miedzami z jednej strony Teodora Harasyminka, a z drugiej strony od zachodu Jana Podgórskiego, przyczołkami od gościnca Tuczapskiego do pastwiska miejskiego zwanego Dąbrową.

b. Ogrodu na tymże przedmieściu między miedzami od południa Stefana Hutko a od północy Jana Gwozdy w mieście Tyszowcach Okręgu Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej położonych.

Zawiadamia interesantów prawo do tych nieruchomości mieć mogących, iż regulacja takowych nastąpi w d. 15 (27) Lipca 1867 r.

Wzywa ich zatem aby w dniu tym z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi przed Pisarzem Sądu tutejszego pod prekluzją prawa z art. 154 prawa o hypotekach wynikającą stawili się.

Niezgłaszający się zaś właściciel ulegnie skutkom art. 145 t. p.

Ogłoszenie decyzji jaka zapadnie nastąpi w d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1867 r.

Tomaszów d. 19 (31) Marca 1867 r.
Podsędek, Dąbrowski.

(N. D. *2307*) *Sąd Pokoju w Kozienicach Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hipoteki domu drewnianego przy ulicy Lubelskiej pod N. 123 w mieście Kozienicach położonego, uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana i zarazem wzywa ich, aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego stawili się, żądania swe i wnioski do aktu regulacji podali i w dowody prawa ich stwierdzające opatrzyli się, ostrzega ich przytem, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa z r. 1818 o hipotekach przepisanym, właściciel zaś niestawający, na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rsr. 1 k. 50 do rsr. 7 k. 50 skazanym zostanie, a nadto podług art. 150 t. p. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Decyzja w skutek aktu pierwiastkowej regulacji wydać się mająca w tymże dniu ogłoszoną zostanie, a od dnia jej ogłoszenia, zacznie się rachować czas do odwołania się od takowej.

w Kozienicach d. 5 (17) Kwietnia 1867 r.
Podsędek Pomianowski.

(*N. D. 2305*). *Sąd Pokoju w Pułtusku Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji hypoteki, części ziemskiej na wsi Krzyżewo-Borowe i Jurki w Powiecie Pułtuskim położonej, wraz z trzema łąkami w ograniczeniu tejże wsi leżącemi, do własności Józefa Stryjewskiego należącej.

Zawiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w sądzie tutejszym w dniu 18 (30) Lipca 1867 r.

Wzywa ich przeto, aby dla zadyktowania swych praw do protokułu regulacji osobiście lub przez szczególnie na to umocowanych pełnomocników, w terminie tym pod skutkami prekluzji z art. 151 i 160 prawa o hypotekach wypływającemi zgłosili się. Decyzja nad aktem regulacji będzie wydana i ogłoszona w tym samym dniu, dla wysłuchania której interasanci bez dalszych wezwań obecni być winni.

Pułtusk dnia 4 (16) Kwietnia 1867 roku.
Podsędek Jaworski.

(*N D. 2264*) *Sąd Pokoju w Kazimierzu.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Pola od rzeki Charzowskiej do granicy wsi Łubek ciągnącego się.

2. Łąki zwanej Dzielnicą.

3 Stodoły drewnianej na błoniu pobudowanej z kawałkiem ogródka przy tej stodole, własność Franciszka Ziółkowskiego stanowić mających, w mieście Wąwolnicy pod Nr. 143 położonych.

1. Jednej trzeciej części domu murowanego w mieście Józefowie pod Nr. 89 położonego, wraz z kawałkiem placu w tyle tegoż domu będącego, długości i szerokości mniej więcej po łokci 11 zawierającego, własność Abrahama Jankla dwóch imion Lichtensztejna stanowić mających, oraz

1. Domu drewnianego z zabudowaniami także drewnianemi i piwnicą murowaną w mieście Opolu przy ulicy Brukowanej pod Nr. 7 położonego.

2. Pola trzy staje obszerności mającego, w granicach miasta Opola położonego.

3. Placu długości półtory morgi a szerokości łokci 43 mającego w mieście Opolu z jednej strony gościńca Urzędowskiego, a z drugiej do ogrodu i placu Orłowskiej, graniczącego.

4. Gruntu ornego staj trzy pomiędzy gruntami Franciszka Szczepańskiego a Sukcesorów Kacpra Ługi w mieście Opolu położonego.

5. Stodoły nowo wybudowanej na placu przy realności pod Nr. 3, własności Nikodema Rybki stanowić mających.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpić ma w Sądzie tutejszym w d. 17 (29) Lipca roku bież. o godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto, aby do takowej regulacji osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczegółowo na to upoważnionego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazanym zostanie i nadto podług art. 154 t. pr. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego w d. 19 (31) Lipca r. b i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej obecnemi być winni.

Kazimierz dnia 4 (16) Kwietnia 1867 r.
Podsędek, Bieliński.

(N D *2147*). *Sąd Pokoju Wydziału Hypotecznego w Ostrołęce.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki Domu w mieście Ostrowi przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 48 sytuowanego.

Zawiadamia interesentów, że regulacja takowego odbędzie się w dniu 17 (29) Lipca r. b. o godzinie 9 z rana, a to przed Delegowanym Pisarzem Sądu, w terminie więc tym strony interesowane z prawami swemi zgłosić się winny, jeżeli z takowemi nie chcą być z prekludowanemi.

Ogłoszenie decyzji reglacyjnej nastąpi w dni ośm.

Ostrołęka d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 r.
Karpiński Pisarz.

(*N. D. 2204*). *Sąd Pokoju w Chełmie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki:

1. Dwóch placów w mieście Chełmie Gubernji Lubelskiej przy ulicy Lwowskiej pod Nr. pol. 54 położonych, z których pierwszy graniczy od wschodu słońca z placem niegdyś do Sukcesorów Chilowicza należącym, od zachodu z kamienicą Manesa Klüger, od północy z drogą do Seminarjum wiodącą; drugi zaś obok tego leżący graniczy: od wschodu z posesją dawniej Makowskiego a teraz Mihanowej, od zachodu z pomienionem placem, a ciągnie się do drogi do Seminarjum wiodącej.

2. Sklepu, izdebki, i piwnicy z placem na którym stoją, w temże mieście, w Rynku środkowym, pod Nr. pol. 2 dawniej najbliżej byłej studni, a teraz między sklepami: od wschodu Dawida i Sury małżonków Hertz, od zachodu Josia Rapaport położonych.

Zawiadamia interesentów że takowa odbędzie się w Sądzie tatejszym w dniu 18 (30) Lipca r. b.

Każdy przeto mający jakie bądź prawo do tej nieruchomości, w terminie wyż oznaczonym, osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i specjalnie na ten cel umocowanego, zgłosić się i prawa swe udowodnić winien.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi na posiedzeniu Sądu w d. 19 (31) Lipca r. b. i od tej daty czas do odwołania liczyć się zacznie.

Chełm d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1867 r.
Podsędek, W. Krajewski.

(N. D. *2181*). *Sąd Pokoju w Staszowie.*

Z powodn żądania nowej regulacji części domu w mieście Staszowie w rynku miasta pod Numerem pięć położonego; składającego się z izby frontowej, alkierza, piwnicy i komurki w tyle za izbą będącej do Mośka i Łai małżonków Nüfsengartenów należącej.

Uwiadamia że regulacja nastąpi w Sądzie Staszowskim w dniu 9 (21) Czerwca 1867 r. ogłoszenie decyzji tegoż dnia.

Właściciele niemniej strony interesowane z prawami swojemi i dokumentami w tym terminie pod rygorem prawa hypotecznego zgłosić się winny. Czego strony bez wezwań pilnować zechcą; gdyż od tej daty czas do odwołania liczyć się zacznie.

Staszów d. 1 (13) Kwietnia 1867 r.
Podsędek, Boguski.

(*N. D. 2121*). *Sąd Pokoju w Sejnach*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości w Mieście Sejnach pod Nr. 193 przy Rynku sytuowanej, zawiadamia Interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym d. 29 Czerwca (11 Lipca) r. b., wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczegolnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawo ich udowadniające opatrzyli się. Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypocznego z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji hypoteki oznaczonym niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 t. p. utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi d. 30 Czerwca (12 Lipca) r. b na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być powinni.

Sejny d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 r.
Podsędek, Grabowski.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2248). *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 4 (16) Maja 1867 r., w biurze Naczelnika Powiatu Sandomierskiego odbędzie się licytacja przez rozpieczętowanie deklaracji na reperacją parkanu murowanego opasującego ogród PP. Benedyktynek w Sandomierzu w Powiecie Sandomierskim leżącej na którą koszta są zatwierdzone w sumie rs. 1118 k. 81. Warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzyć można w biurze Naczelnika Powiatu Sandomierskiego. Wzywając więc mających chęć podjęcia się tej entrepryzy, aby deklaracje swe na dzień 4 (16) Maja 1867 r. przed godziną 12 z rana pod adresem Naczelnika Powiatu Sandomierskiego w następującej treści: Że podejmuję się entrepryzy reperacji parkanu murowanego opasującego ogród PP. Benedyktynek w Sandomierzu w powiecie Sandomierskim leżącego, podług wykazu kosztów za sumę rubli srebrnych N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach do licytacji domieszczonym. Na dotrzymanie kontraktu składam vadium w kwocie rs. 111 k. 88, wyraźnie N. i na to kwit kasy N załączam. Że stałe zamieszkanie mam w N. i w razie nieutrzymania się na licytacji żądam zwrotu przez pocztę kwitu, na złożone vadium na mój koszt lub zatrzymania takowego aż do mojego zgłoszenia się. Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N. z własnoręcznym z imienia i nazwiska podpisem, nadesłali oświadcza, że później złożone przyjęte nie będą.

Radom, d. 5 (17) Kwietnia 1867 roku.
2 Radca Gubernialny, Krasuski.

(N. D. *2393*). *Rząd Gubernjalny Lubelski.*

Na zasadzie reskryptu JW. Dyrektora Głównego prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 7 (19) Grudnia 1866 r. Nr. 77,393/29,848 opartego na Najwyższym rozkazie objawionym w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z d. 8 (20) Grudnia 1865 r., Nr. 7652, i w wypisie z Dziennika posiedzeń Komitetu Urządzającego z d. 11 (23) i 18 (30) Grudnia t. r., podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 4 (16) Maja 1867 r., jako w oznaczającym się drugim terminie, od godziny 12 w południe w Sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Lubelskiego, w gmachu tegoż Rządu odbywać się będzie licytacja na sprzedaż realności po Szkole rolniczej pod miastem Lublinem składającej się:

a. Z gruntów nazwanych Cegielnisko, położonych przy wsi Rury, Gminie Sławin, mających rozległości morg. 4 pręg. 40.

b. Z 3ch domów drewnianych i kloaki.

A to pod następującemi głównemi warunkami.

1. Licytacja będzie głośna in plus, wolno jednak pretendentom składać opieczętowane deklaracje do godziny 12 w południe, w dniu powyżej do licytacji oznaczonym, z zastrzeżeniem wszakże, że składający takowe nie mogą przystępować do licytacji głośnej. Deklaracje opieczętowane składane być winny a ręce Asesora Dyregującego wydziałem dóbr lub wysyłane pod jego adresem, które o gogz. 12 w południe, w dniu licytacji złożone będą przewodniczącemu na tejże licytacji, i rozpieczętowane zostaną zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Deklaracje powinny być pisane podług poniższego wzoru, wyraźnie, bez skrobań i przekreślań, imie i nazwisko składającego powinno być własnoręcznie przez niego podpisane i wskazane miejsce zamieszkania deklaranta, a suma jaką ofiaruje za realność przedmiotem sprzedaży będącą, powinna być wpisana liczbami i literami. Deklaracje napisane bez zastosowania się do podanego wzoru, lub pokreślone, uważane będą za żadne.

2. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,847 kop. 14, wyobrażającej wartość osady i znajdujących się na niej budowli.

3. Każdy zamierzający się ubiegać o kupno, obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć, lub do podanej deklaracji dołączyć dowód, na wniesione do jednej z kas skarbowych lub do Banku vadium w ilości rs. 184 kop. 71$\frac{1}{2}$, wyraźnie rubli srebrem sto ośmdziesiąt cztery kopiejek siedmdziesiąt jeden i pół, wyrównywające $\frac{1}{10}$ części sumy, na cenę do licytacji oznaczonej, vadium to złożone być winno nieodzownie w gotowiźnie.

4. Zapłata należności za sprzedaną realność rozłożona będzie w następujący sposób:

Połowę szacunku do licytacji oznaczonego, to jest sumę rs. 923 kop. 57, wyraźnie rubli srebrem dziewięćset dwadzieścia trzy kopiejek pięćdziesiąt siedem, nabywca najdalej w ciągu dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, wniesie do Kasy Gubernialnej Lubelskiej gotowizną, na rachunek której $\frac{1}{4}$ część może wnieść listami likwidacyjnemi, po cenie normalnej z właściwemi kuponami bieżącemi, o tyle jednak o ile ta $\frac{1}{4}$ część, da się wnieść listami likwidacyjnemi bez potrzeby wydawania reszty.

Pozostała zaś połowa sumy do licytacji oznaczona, to jest rubli srebrem 923 kopiejek 57, wraz z całą przewyżką postąpioną na licytacji, pozostawioną zostanie na gruncie z warunkiem, aby nabywca tytuł własności nabytej osady swoim kosztem uregulował w oddzielnej księdze i w niej w dziale IV w pierwszem miejscu przed wszystkiemi innemi wierzytelnościami całkowitą należność na rzecz Skarbu zabezpieczył, poddając się w jej odzyskaniu exekucji administracyjnej, od długo tego opłacać będzie nabywca do Kasy Skarbowej 5% tytułem procenntu, a 2% na umorzenie kapitału w dwóch równych półrocznych ratach w miesiącu Czerwcu i Grudniu każdego roku z góry, aż do zupełnego opłacenia tegoż długu.

Nabywca obejmie tę realność od 30 Maja (1 Czerwca) 1867 r., i od tej daty wszelkie dochody z niej będą do niego należeć, jako też od tej daty ponosić będzie wszelkie podatki Skarbowe i gminne, oraz wszelkie ciężary do niej przywiązane, od daty zaś zatwierdzenia licytacji, wszelkie korzyści i straty, w jakimkolwiek bądź względzie i z jakich bądź przyczyn, w realności sprzedającej się wyniknąć mogące, przechodzą na risico nabywcy.

Dalsze zaś szczegółowe warunki sprzedaży powyższej nieruchomości dotyczące, tudzież plany i wyrachowania dochodów, i szacunki przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt, w godzinach służbowych w Biurze Rządu Gubernialnego Lubelskiego, mianowicie: w Wydziale dóbr Rządowych, o stanie zaś tej realności, przekonać się winien na gruncie.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Lubelskiego o wystawieniu na sprzedaż przez licytację w dniu 4 (16) Maja 1867 roku, realności po Szkole rolniczej pod miastem Lublinem położonej, we wsi Rury Gminie Sławin, składam niniejszą deklarację że za tęż realność postępuję rs. (wypisać liczbami) wyraźnie rubli srebrem (wypisać literami) poddając się, wszelkim warunkom do tej sprzedaży przez Skarb przepisanym.

Kwit Kasy (wpisać jej nazwisko) na złożone vadium w kwocie rubli srebrem (wypisać liczbą i literami) dołączam (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Mieszkam (napisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia (wpisać dzień miesiąc i rok).

Asesoe Wydziału, A. Szmidt.

(N. D. 2392). *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи постановленія Учредительнаго Комитета отъ 10 (22) Марта 1866 г. и предписанія Г. Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Комисіи Финан. отъ 25 Февр. (9 Марта) с. г. за N. 7667/2720, 2 (14) Мая с. г. въ присутствіи сего Правленія, будутъ производиться публичные торги (in plus) отъ годичной платы 15 р. с. на отдачу въ аренду съ 12 (24) Іюня с. г. по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. земель принадлежащихъ прежде къ Мансіонаріи въ гор. Серпецъ, Серпецкаго Уѣзда, занимающихъ пространства 29 морговъ 220 прентовъ, въ силу Высочайшаго Указа отъ 14 (26) Декабря 1865 года объ устройствѣ Свѣтскаго Римско Католическаго Духовенства, принятыхъ въ вѣдѣніе Казны.

Торги эти будутъ производиться на общеизвѣстныхъ условіяхъ къ отдачѣ въ аренду Казенныхъ имѣній, въ только отмененыхъ, что соискателямъ дозволяется приступить безъ квалификаціоннаго свидѣтельства, означеннаго Намѣстникомъ Царства отъ 24 Января 1818 г.

Всякій желающій приступить къ торгамъ, долженъ представить предварительный залогъ 5 р. с.

Земли эти можно обозрѣть на мѣстѣ, о условіяхъ же можно узнать въ Губернскомъ Правленіи, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ по 1-му Дѣлопроизводству

Г. Плоцкъ, Апрѣля 6 дня 1867 года.
за Асес. завѣдывающаго Отдѣленіемъ,
Ревизоръ, Мяновскій.

(N. D. 2377) *Варшавскій Военный Округъ.*

Главное Артилерійское Управленіе Военнаго Министерства приглашаетъ желающихъ принять на себя передѣлку состоящихъ въ складахъ 162 тысячъ винтовокъ вѣскорострѣльныя по окончательно утвержденному образцу.

Пункты для передѣлки означенныхъ винтовокъ назначаются нижеслѣдующіе:

Въ Варшавѣ 50,000 экз.
Въ Вильнѣ 22,800 экз.
Въ Петербургѣ 21,800 экз.
Въ Кіевѣ 30,000 экз.
Въ Николаевѣ 15,000 экз.
Въ Тулѣ 11,700 экз.
Въ Ижевѣ 10,700 экз.
Всего 162,000 экс.

Торги изустные съ запечатанными объявленіями, назначаются при Управленіи: торгъ 15 и переторжка 18 Мая 1867 г. не позже часа по полудни:

Торги имѣютъ быть произведены какъ оптомъна все вышесказанное количество винтовокъ, такъ и отдѣльно въ каждомъ складѣ.

Въ обезпеченіе исправнаго выполненія подряда долженъ быть представленъ къ торгамъ залогъ въ 20% съ подрядной суммы; къ залогу допускаются исключительно банковые билеты или другія кредитныя бумаги, обезпеченныя Правительствомъ; документы эти будутъ приняты рубль за рубль не въ номинальной ихъ цѣнности, а по современной банковой заложенной цѣнѣ.

Послѣ торговъ и вскрытіи пакетовъ никакія уступки ни отъ кого не могутъ быть приняты.

Кондиціи подряда и утвержденный образецъ винтовки будутъ предъявляемы желающимъ въ Главномъ Артилерійскомъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ дней. Одинъ экземпляръ кондицій имѣется въ Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи и можетъ быть предъявляемъ желающимъ ежедневно.

Г. Варшава, 15 Апрѣля дня 1867 года.
Вице-Директоръ, Генералъ-Маіоръ,
Соловцовъ.
1 Начальникъ Отдѣленія, Невинскій.

(N. D. 2150). *Гарволинское Уѣздное Управленіе.*

Начальникъ Гарволинскаго Уѣзда симъ объявляетъ, что вслѣдствіи распоряженя Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 8 (20) Марта с. г. за N. 340, въ Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіи 25 Апрѣля (7 Мая) с. г. съ 9 часовъ утра, будутъ производится аукціонные торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ казенныхъ деревняхъ Дамировъ, гмины Дамирова, Варгоцинъ и Врубле, гмины Маціовице на срокъ со дня принятія аренды по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года. Торги начнутся отъ пониженныхъ суммъ $\frac{1}{4}$ часть т. е. съ деревни Дамировъ отъ 91 р. 87$\frac{1}{2}$ к. въ деревняхъ Варгоцинъ и Врубле отъ 120 руб. сер. Желающій приступить, къ аукціонному торгу, долженъ уплатить залогъ равняющійся $\frac{1}{4}$ части выше сказанныхъ суммъ, которые то залоги неудержавшимся при торгахъ будутъ возвращены обратно, а удерживающійся при торгѣ, долженъ дополнить его до полугодовой арендной суммы, для обезпеченія арендныхъ условій.

Подробныя условія желающій могутъ видѣть въ Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіи во всякое время за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г Гарволинъ Марта 30 дня 1867 г.
За Отсутствіемъ Начальника,
Помощникъ, Вильчинскій.

(N. D. 2141). *Naczelnik Powiatu Sochaczewskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na d. 16 (28) Maja 1867 r. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Sochaczewskiego w Socha-

czewie głośna in plus licytacja na dwuletnie wydzierżawienie od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. do togoż dnia 1869 r. gruntów dawniej do probostwa w Kurdwanowie należących, a obecnie na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. w zawiadywanie Skarbu, przeszłych zawierać mających mórg 207, prętów 2½. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 225 dotychczas przez dzierżawcę opłaconej, w ścisłem zastosowaniu się do warunków licytacyjnych, gotowych do przejrzenia w czasie godzin biurowych w kancelarji Zarządu Powiatowego w Sochaczewie.

Każdy przeto mający chęć zadzierżawienia powyższych gruntów, winien się zgłosić w miejscu i terminie wyżej oznaczonym i złożyć na vadium polowe powyższego szacunku to jest rs. 112 k. 50, który nieutrzymując mu się przy licytacji, zaraz powrócony będzie, zaś vadium utrzymującego się po dokompletowaniu, do wysokości ceny półrocznej dzierżawnej z licytacji, osiągniętej zatrzymane zostanie w depozycie kasy okręgowej.

Dzierżawa rozwiązana być może każdego czasu z poprzednim 5-cio miesięcznym wypowiedzeniem, należność dzierżawna płaconą być ma w dwóch równych półrocznych ratach w kasie okręgowej Łowickiej pod egzekucją administracyjną, jak również dzierżawca uiszczać będzie z własnych funduszów wszelkie podatki, ciężary, składki i inne należytości.

Z początkiem dzierżawnego terminu pluslicytant wprowadzony będzie w posesję z oddaniem mu protokularnie gruntów i zasiewów, obszerność wszakże gruntów wyżej wyrażona dzierżawcy nie poręcza się.

Sochaczew, dnia 18 (30) Marca 1867 roku.

3 Kapitan, Pletz.

(N. D. 2156). *Naczelnik Powiatu Zamostskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1867 r. na entrepryzę odbudowania dwóch mostów drewnianych na gruntach M. Szczebreszyna z których to mostów jeden ma mieć ściany murowane z dodaniem materjału drzewnego do obu mostów, przez dziedzica miasta, przy zwiczieniu onego przez mieszkańców M. Szczebreszyna odbędzie się w biurze tutejszym przez opieczętowane deklaracje in minus. Licytacja od sumy potwierdzonym anszlagiem objętej rs. 765 kop. 79½. Deklaracje rzeczone winny być pisane podług wzoru niżej domieszczonego vadium wynosić ma rs. 76 k. 80. Deklaracje przyjmowane będą od godziny 9 z rana do 5 z południa, zaś o innych warunkach chętni konkurenci każdego czasu w godzinach biurowych wyjąwszy świąt dowiedzieć się mogą.

D e k l a r a c j a.

W skutek ogłoszenia z d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r., podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuje się dopełnić odbudowę dwóch mostów drewnianych z których jeden ma mieć ściany murowane na gruntach miasta Szczebreszyna podług zatwierdzonego planu za sumę rubli srebrem . . . . wyraźnie . . . . . . poddając się zresztą wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniem warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie kasy . . . . na złożone w niej vadium wynoszące rs. . . . . wyraźnie . . . . . . dołączam, które w razie nieutrzymania się sam odbiorę lub o odesłanie pocztą do . . . . na mój koszt upraszam. Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pisałem dnia NN. r. NN. podpisać imie i nazwisko. Cała deklaracja winna być napisana czytelnie wyraźnie i bez poprawek pod nieważnością.

Zamostie, d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r.

Major, Cerski.

3 Referent, Wołkowicz.

(N. D. 2145). *Naczelnik Powiatu Radimińskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy reskryptu Rządu Gubernialnego Warszawskiego z d. 20 Lutego (4 Marca) r. b. Nr. 1171 odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Radimińskiego w M. Radiminie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie propinacji wiejskich od daty zadzierżawienia do d. 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r. jako to:

a) W d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. o godzinie 11 z rana na propinacją w dobrach:

1. W gminie Małopole z wsi: Czarnow, Kowaleszczyzna, Józefów, Stasiopol, Ludwinów, Wola Czarnowska i Ostrowek od sumy rsr. 124 rocznie.

2. W gminie Międzyleś z wsi Szczepanek od rs. 26 rocznie.

3. W gminie Rudzienko: z wsi Kobylanka i Wolka Kobylańska od rs. 56 rocznie.

b) W d. 28 Kwietnia (10 Maja) 1867 roku, o godzinie 10 z rana.

1. W gminie Pogorzelec z wsi Łazy i Rokitniak od sumy rs. 40 rocznie.

2. W gminie Małopole z wsi Małopole, Dąbrówka, Drąszew, Karpin i Kołakowo od rsr. 241 rocznie.

3. W gminie Mlęcin z wsi Mlęcin, Wisniowka Zebrowka, Nart, Strzebula, Gęsianka i Wolka Mlecka od rs. 228 rocznie.

c) W d. 2 (14) Maja 1867 roku o godzinie 11 z rana.

1. W gminie Zabrodzie z wsi obręb lit. B. v. Dworzysko i Karolów od rs. 38 rocznie.

2. W tejże gminie z wsi Przykory od rsr. 28 rocznie.

3. W gminie Cygów z wsi Papiernia i Zofka od rs. 8 rocznie.

4. W tejże gminie z wsi Retków od rs. 24 rocznie.

5. W tejże gminie z wsi Wola Cygowska i Helenow od rs. 62.

d) W d. 3 (15) Maja 1867 r. o godzinie 10 z rana.

1. W gminie Małopole z wsi Sleszany, Kowalicha, Ignatów i Marjanów od rsr. 70 rocznie.

2. W tejże gminie z wsi Załubic, Opole i Wolica od rs. 74 rocznie.

3. W gminie Pniewnik z wsi Zakrzew od rs. 75 rocznie.

4. W gminie Strachowka z wsi Wujówka od rs. 46 rocznie do kwot powyżej wyrażonych od których licytacja rozpocznie się, doliczony jeszcze będzie 5% na korzyść właściciela zabudowań karczemnych i najem lokalu na szynk.

Każdy przystępujący do licytacji (niepomijając i gromad wiejskich, które w ogłaszającej się dzierżawie mogą mieć udział) obowiązany jest złożyć vadium w gotowiźnie wyrównywające ¼ część kwoty ustanowionej do licytacji, a które to vadium zwrócone zostanie pluslicytantowi, gdy ten kaucję wystawi.

Szczegółowe warunki w biurze Naczelnika Powiatu Radimińskiego każdego dnia w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Radimin, d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 r.

2 Kapitan, Siedlecki.

(N. D. 2143). *Начальникъ Млавскаго Уѣзда.*

Въ слѣдствіе предписанія Плоцкаго Губерскаго Правленія отъ 11 Февраля с. г. за N. 866, симъ объявляю, что въ присутствіи Млавскаго Уѣзднаго Управленія 1 (13) Мая с. г. въ 11 часовъ утра, производится будутъ торги начиная съ 1688 руб. 89 коп. сер. на арендное содержоніе со дня произведенныхъ торговъ до послѣдняго числа Декабря мѣсяца 1868 года скотобойки принадлежащей Кассѣ г. Млавы чрезъ опечатанные обьявленія писанные по прилагаемой формѣ на гербовой бумагѣ 30 коп. сер. которые только до 11 часовъ утра будутъ принимаемы, затѣмъ желающы принять участье въ упомянутыхъ торгахъ, долженъ представить залогъ наличными деньгами 168 руб. 89 коп. сер. или свидѣтельство котораго небуть Казначейства уплоченной въ такомъ колитествіе суммы, которая отступающему отъ торговъ сей часъ будетъ возвращена, оставшимся же при торгахъ сумма эта удержапа къ пополненію требуемаго правильнаго залога.

Кондыціи можно во всякое время исключая празниковъ видеть въ присутствіи Млавскаго Уѣзднаго Управленія.

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе объявленія Млавскаго Уѣзднаго Управленія отъ 28 Марта (9 Апрѣля) с. г. за N. 2176, настоящимъ объявляю взять въ арендное содержаніе скотобойню принадлежащею Кассѣ г. Млавы за сумму (руб. с. цыфрами и пропнью) съ срокомъ со дня произведенныхъ торговъ до послѣдняго числа Декабря мѣсяца 1868 г. принимая всѣ кондиціи указанные протоколомъ составленнымъ въ Млавскомъ Уѣздномъ Управленіи, залогъ 168 руб. 89 коп. сер. при симъ прилагаю (или квитанцію таковаго то Казначейства) которою на случай неудержанія при торгахъ получу въ собственные руки (или прошу отослать въ такое то мѣсто).

Мѣсто моего жительства въ N. писано въ N. дня N. мѣсяца N года 1867.

(Подписать имя и фамиліи).

Г. Млава 29 Марта (10 Апрѣля) 1867 г.

* * *

Stosownie do reskryptu Rządu Gubernjalnego Płockiego z dnia 11 Lutego r. b. Nr. 866, podaje do powszechnej wiadomości, iż w biurze moim w dniu 1 (13) Maja r. b. o godzinie 11 przed południem, odbywać się będzie licytacja in plus poczynając od sumy rs. 1,688 k. 89, na wydzierżawienie od dnia odbycia licytacji do końca 1868 r. dochodu z rzezi bydla na rzecz Kasy Miejskiej w mieście Mławie, a to przez złożenie opieczętowanych deklaracji na stemplu ceny kop. 30 wedle wzoru poniżej zamieszczonego pisać się winnych, które w dniu tym tylko do godziny 11 przed południem przyjmowane będą.

Każdy zatem mający chęć zadzierżawienia tego dochodu, obowiązany jest złożyć na vadium gotowizną rs. 168 kop. 89, lub dołączyć świadectwo którejkolwiek bądź Kasy i dołączyć na dowód do deklaracji, że takowe vadium w depozycie jej znajduje się, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie, zaś utrzymującego się zatrzymane zostanie do dokompletowania na kaucję.

Warunki licytacyjne w każdym czasie prócz świąt w biurze moim przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Mławskiego z d. 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. Nr. 2176, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się zadzierżawić dochód rzezi inwentarza na rzecz Kasy miejskiej w mieście Mławie za rubli N. kop. N. (sumę i kopiejki wypisać literami) i przyjmuję wszelkie obowiązki i umowy jakie w warunkach licytacyjnych są wymienione, kaucji 1/10 część w stosunku od dnia odbycia się licytacji do końca roku 1868 rubli srebrem 168 kopiejek 89 składam, którą w razie nieutrzymania się przy licytacji do rąk własnych odbiorę.

Stałe zamieszkanie jest w N. pisano w N. dnia N. miesiąca N. roku 1867.

(podpis podającego z oznaczeniem imienia i nazwiska).

Mława d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r.

Помощникъ Начальника,
Млавскаго Уѣзда, Дыглевичъ.
Дѣлопроизводитель, Бѣльковскій.

(N. D. 2366). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Tylman obywatela we wsi Ciechocinku Okręgu Radziejowskim, Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,285 i rs. 1,200 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mianym i kosztów od Bronisławy Joanny dwóch imion z Kosińskich i Ludwika małżonków Englert obywateli właścieli dóbr ziemskich Święte w Okręgu Radziejowskim, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałych, protokułem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 13 (25) Czerwca 1865 r. sporządzonym zajętych, oraz na żądanie Wandy z Czwalinów 1-o voto Kowalewskiej 2-o Andrzeja Witkowskiego Urzędnika Komisji Skarbu żony, czyli obojga małżonków Witkowskich w Warszawie pod N. 369*B*, zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 3,350 z procentem i kosztami od rzeczonych Bronisławy z Kosińskich i Ludwika małżonków Englertów, obywateli właścicicieli dóbr Święte w tychże dobrach zamieszkałych, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 17 (29) Października 1866 r. sporządzonym, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Święte, składające się z folwarków Święte, Spoczynek, Lewino, oraz osad Żółnowo, Umieszym i Rozwaligóra w Okręgu Radziejowskim, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej w gminie Straszów parafji Koneckiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju Radziejowskiego położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników Bronisławy z Kosińskich i Ludwika małżonków Englert należące i w tychże posiadaniu folwark Święte, zaś folwark Spoczynek w posiadaniu Kamilla Kiedrzyńskiego, zaś folwark Lewino w dzierżawnem posiadaniu Michała Kosmoskiego za kontraktem prywatnym na lat sześć poczynając od dnia 1 Lipca 1865 roku za cenę roczną rs. 450 zostające, poszukiwanemi wierzytelnościami wyżej wzmiankowanemi hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około mórg 2869 prętów 27 albo dziesiatyn 1467, z tych lasu młodego około włók 22 albo dziesiatyn 337 (z których 12 włók lasu sprzedano do wyrąbania) obejmujące.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

Folwark i wieś Święte.

1. Dwór masiv murowany parterowy dachówką kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Oficyna z cegły palonej masiv murowana, o jednym kominie murowanym, gontami kryta.

3. Oficyna z gliny i cegły surówki postawiona parterowa częścią słomą częścią gontami kryta, z kominem murowanym.

4. Gorzelnia masiv murowana dachowką kryta z kominem murowanym, w której są maszyny Pistorjusza fabryki Lemańskiego na 16 korcy zacieru. Aparat ten jest miedziany oraz mlynek do zacieru kartofli z wszelkiemi rekwizytami i utensyljami; nadto w gorzelni tej w jednej części są pomieszkania dla ludzi dworskich.

5. Słodownia czyli suszarnia masiv murowana, dachówką kryta, z kominem murowanym, w której znajdują się lasy blaszane, oraz spichrz.

6. Obora z cegły surówki zbudowana, słomą poszyta, w której znajduje się młyn Żarna i porusza maszynę sieczkarnią o sile dwóch koni.

7. Owczarnia z cegły surówki słomą poszyta.

8. Stajnia i porządkownia z cegły surówki słomą poszyte.

9. Stodoła masiv murowana słomą poszyta, w której mieści się maszyna młockarnia czterokonna z manežem.

10. Obora z drzewa słomą poszyta.

11. Chlewy i kurniki z cegły surówki słomą poszyte.

12. Spichrz w pruski mur postawiony gontami kryty.

13. Studnia z pompą i korbą żelazną.

14. Studnia drzewem cembrowana z korbą drewnianą i pompą.

15. Szopa czyli dach słomą kryty.

16. Bróg czyli dach słomą kryty na słupach drewnianych.

17. Kurniki pod słomą.

18. Gołębnik na słupie drewnianym.

19. Dzwon na słupie urządzony.

20. Sadzawka parkanem z prętów ogrodzona.

21. Ogród fruktowy i warzywny, w którym mieszczą się drzewa owocowe, 6 sztuk orzechów włoskich, a razem około sztuk 1000, latorośle winne, szparagarnia, oraz inspekta, niemniej sadzawka zarybiona.

22. Ogrodzenia w około sztachet i zabudowań w części z sztachet z bramami, a w części z łat rzniętych.

22. Karczma z cegły surówki i z drzewa słomą poszyta, z kominem murowanym, w tej mieszka Szymon Wiśniakowski szykarz, który szynkuje trunek dworski za 20 sądek, ma do tego morgę gruntu i dopłaca rocznie rs. 40 dworowi.

24. Kuźnia z cegły palonej dachówką kryta, z kominam murowanym, w ktorej zamieszkuje kowal.

25. Wiatrak gontami kryty, z wszelkiemi rekwizytami.

26. Dom z gliny słomą kryty, z kominem murowanym.

27. Stodoła z drzewa słomą poszyta.

Wiatrak i powyższe zabudowania są w dzierżawnem posiadaniu Wincentego Grabskiego młynarza, za kontraktem prywatnym na lat 3 poczynając od dnia 23 Kwietnia n. s. 1865 r. za opłatą rocznie zsypu korcy zboża twardego 45 i mlewo dla dworu bezpłatnie. Ma dodane gruntu mórg 16.

28. Cegielnia pod dachem z desek..

29. Budy nad ziemią z drzewa i gliny słomą i drzewem kryte.

Strychowie dwaj każdy ma po mórg 2 gruntu i płatni są od wyrobu cegły od sztuki.

Włościan w tej wsi osiadłych jest 43, którzy posiadają grunta i zabudowania Ukazem Najwyższym obdarowani, i ci po szczególe z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających, są w akcie zajęcia wymienieni.

Rumunek Żulnowo.

Składa osada Umieszyn, rumunki we wsi Święte i Rozwaligóra.

Koloniści tam osiedli posiadają po szczególe grunta i są z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienieni, tych jest 15.

Folwark Spoczynek.

Obejmujący gruntu mórg 180, łąk około mórg 90 lasu około mórg 15, jeziora około mórg 38.

Zabudowania są następujące:

1. Dom z drzewa słomą poszyty, z kominem murowanym.

2. Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której mieści się młocarnia i sieczkarnia z manežem i ta ma być własnością Kamilla Kedrzyńskiego.

3. Stodoła z drzewa słomą poszyta.

4. Owczarnia z drzewa słomą poszyta.

5. Chlew z drzewa słomą poszyty.

6. Obora i stajnia z drzewa, słomą poszyte.

7. Spichrz z drzewa, słomą poszyty.

8. Piwnica czyli sklep z drzewa, słomą poszyty.

9. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

10. Chałupa częścią z drzewa częścią z gliny z kominem murowanym słomą poszyta. obecnie w trzech częściach przez nowo obdarowanych, a w czwartej przez parobka dworskiego zajmowana.

11. Chałupa czyli czworak z bali nieukończona.

12. Ogród, w którym mieści się około 80 sztuk młodych szczepień.

Przy folwarku tym jest osiadłych nowo obdarowanych sześciu z imion i nazwisk, oraz ilości posiadanego gruntu, w akcie zajęcia wymienionych.

Folwark i osada Lewino.

Obejmująca około mórg 240, a zabudowania są następujące:

1. Dom mieszkalny z gliny, słomą kryty, z kominem murowanym.

2. Stodoła z drzewa słomą poszyta.

3. Owczarnia, obora i stajnia z drzewa słomą pokryta.

4. Studnia z żurawiem i kubłem. Przy gruntach tego folwarku jest osada obejmująca gruntu około mórg 34, do Sukcesorów Pułko należąca.

Nowo zaś obdarowanych włościan jest 7-miu z imion i nazwisk, oraz w ilości posiadanego gruntu, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w aktach zajęcia wyżej powołanych u sprzedażą dyrygujących Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 549*a* i u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod N-rem 1775 zamieszkałych, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Karolowi Hübner, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radziejowskiego na ręce własne,

i Antoniego Guranowskiego Podpisarza tegoż Sądu.

2. Andrzejowi Maciejowskiemu, Wójtowi gminy Straszewo, do której dobra Święte należą, na ręce Tadeusza Barcikowskiego i jego własne.

Obudwom d. 11 (23) Sierpnia 1865 roku i 11 (23) Marca 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 18 (30) Marca i 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1867 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron przy Trzbunale tutejszym i Teodor Łącki. Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
w Warszawie d. 31 Marca (12 Kwiet.) 1867 r.
R. D. Zgórski.

(*N. D. 2381*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Lesser Jeneralnego Konsula Królewsko-Saskiego, i Sasko-Wejmarskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 490 i 491 przy ulicy Miodowej położonej, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,046 kop. 7½, z procentem pięć od sta od dnia 1 Listopada n. s. 1865 r. i kosztów od Józefa Nowickiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2900 położonej tamże zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 18 (30) Stycznia 1866 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Solec pod Nr. 2900 na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 kop. 6½ w cyrkule policyjnym 10-tym, zaś w cyrkule administracyjnym 9-tym i 10-tym, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, położona prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Nowickiego obecnie do Sylwii z Błeszyńskich Tarczałowskiej Romona Tarczałowskiego małżonki, za kontraktem urzędowym przed Rejentem Adamem Dziedzickim w dniu 18 (30) Grudnia 1865 r. sporządzonym należąca i w tejże Tarczałowskiej posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 3440 obejmująca.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana z piwnicami o parterze i pierwszem piętrze z mieszkaniem poddasznem, dachówką holenderką kryta, dwa kominy murowane mająca.
2. Oficynka z drzewa dachówką karpiówką kryta, komin murowany mająca.
3. Oficyna parterowa z drzewa gontami kryta i dwoma kominami murowanemi.
4. Komórki z drzewa tarcicami kryte.
5. Komórki z drzewa gontami kryte.
6. Kloaki z drzewa gontami kryte.
7. Śmietnik balami staremi ogrodzony.
8. Ogródek fruktowy i warzywny tarcicami i balami oparkaniony, w którem znajduje się drzew młodych owocowych sztuk 18, krzewu bzu i różnych akacji sztuk 11, a nadto w ogródku tym jest altanka z drzewa, daszek gontami kryty mająca.
9. Stajnie i wozownie z drzewa dachówką holenderką kryte.
10. Parkan z bali i desek, w którym znajduje się brama drewniana.
11. Studnia z pompą i korbą drewnianymi.
12. Parkan z drzewa.
13. Podwórze tylko rynsztoki brukowane mające.

Dół cembrowany na piasek.

Dół na wapno.

W zajmowanej nieruchomości jest jedenastu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego, w Wydziale pierwszym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Aleksandra Lebenstajna, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1866 r.

Wniesiono do Księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 8 (20) Kwietnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Lutego 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa, d. 9 (21) Lutego 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbiorn objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 8 (20) Kwietnia, 22 Kwietnia (4 Maja) i 6 (18) Maja 1866 r. Trybunał Cywilny wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym termin do przygotowawczego przysądzenia domu Nr. 2900 w Warszawie położonego na dzień 24 Maja (5 Czerwca) 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w Wydziale I, Trybunału Cywilnego Warszawskiego w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 4,500, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa dnia 17 (29) Maja 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie tym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości Nr. 2,900 w Warszawie położonej, przyczem nieruchomość ta Stanisławowi Rotwandowi Patronowi tymczasowo za rs. 4,500 przysądzoną została, po czem Trybunał wyrokiem jednocześnie wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia powyż rzeczonej nieruchomości na dzień 5 (17) Lipca 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowo miejscu, a licytacja rozpocznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 25 Maja (6 Czerwca) 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu sporów spełzł bez skutku, gdy jednakże spory te wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 9 (21) Listopada 1866 r. zostały oddalone, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem w dniu 9 (21) Grudnia r. b. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości pod Nr. 2,900 w Warszawie położonej na dzień 10 (22) Stycznia 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,124, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 15 (27) Grudnia 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyżej oznaczony również dla zaszłych sporów nie odbył się, po rozsądzeniu których wyrokiem Rządzącego Senatu z dnia 16 (28) Marca 1867 roku Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 5 (17) Kwietnia 1867 roku z ilacji zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2,900 w Warszawie położonej, na dzień 15 (27) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże miejscu co i dotychczasowe, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,124, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 6 (18) Kwietnia 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 2386). *Pisarz Trybunału Cywilnego I-ej Instancji Gubernji Augustowskiej Wydziału II.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości, że na żądanie Prokuratorji w Królestwie Polskim, na rzecz funduszu remanentowego Kas miejskich działającej, w Warszawie pod Nr. 500 Lit. *A.* urzędującej; zamieszkanie prawne u swego Obrońcy Józefa Cholewińskiego w Suwałkach obrane mającej, który subhastację popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 2,500 a z pzocentem po koniec roku 1862 r. obliczonym rs 3,489 czyniącej, oraz dalszym prawnym procentem i kosztów pracesu, na podstawie dokumentu urzędowego, przed Walentym Olędzkim Rejentem w dniu 19 (31) Sierpnia 1853 r. zeznanego, od Franciszka Talarowskiego Patrona Trybunału, jako Kuratora wakującego spadku po Mejerze Krakowskim i Chanie z Epsztejnów Krakowskiej przynależnych, aktem Jana Nowopolskiego Komornika Trybunału Cywilnego I. Instancji Gubernji Augustowskiej Wydziału II z dnia 1 (13) Maja 1864 r. zajętą została na przymuszone w drodze Sądowej wywłaszczenie.

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA

w mieście Suwałkach Okręgu Dąbrowskim Gubernji Augustowskiej, przy ulicy Kowieńskie-Przedmieście i przy ulicy Kalwaryjskie Przedmieście pod Nrami policyjnemi 385 i 454 położona, granicząca na wschód z placem Icki Amenodów, na zachód z ulicą główną Kowieńskie-Przedmieście zwaną, na południe z placami Ryfki Blumenrozen i Icki Klinkowsztejna, na północ z ulicą Kalwaryjskie Przedmieście, składająca się.

a. Z ścian z cegły murowanych, na podmurowaniu kamiennem, do ulicy Kowieńskie Przedmieście do wysokości parteru i połowy piętra, który to dom rozpoczęty był na pomieszczenie Teatru.

b. Domu drewnianego na podmurowainu kamiennem w podwórzu.

c. Spichrza z drzewa wybudowanego, gontami krytego.

d. Stajni z drzewa gontami krytej.

e Placów na których te budowle stoją; buoowle z pod lit. *b c* i *d* zajęte są na pomieszczenie kozaków.

Z nieruchomości opisanej opłacają się podatki w ogóle rs. 48 kop 16½. Cała opisana nieruchomość jest w posiadaniu dłużników, bliższy opis nieruchomości przejrzeć można w Kancelarji podpisanego Pisarza Trybunału, i u Józefa Cholewińskiego Obrońcy Prokuratorji w Suwałkach. Akt zajęcia doręczony został dłużnikom: Franciszkowi Talarowskiemu Kuratorowi spadku wakującego po Mejerze Krakowskim i Chanie Krakowskiej, Prezydentowi miasta Suwałk w osobie Kazimierza Lubińskiego zastępcy Prezydenta i Henrykowi Bogowolskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Dąbrowskiego wszystkim d. 8 (20) Czerwca 1864 r. przez Woźnego Ratyńskiego. Wciągnięto do księgi wieczystej zajętej nieruchomości w d. 29 Sierpnia (10 Września) 1864 r. do księgi zarejestrowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w dniu 9 (21) Września 1864 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków wyprzedaży nastąpi w dniu 28 Października (9 Listopada) 1864 r. o godzinie 10 z rana, a dalsze co dwa tygodnie po sobie idące

Srwałki d. 9 (21) Września 1864 r
K. Grabowski.

Egzemplarz tego obwieszczenia w dniu dzisiejszym na tablicy w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego I. Instancji Gubernji Augustowskiej wydziału II. wywieszony został, co z urzędu poświadczam.

Suwałki d. 9 (21) Września 1864 r.
K. Grabowski, Pisarz.

Po odbyciu trzech publikat zbioru objaśnień i warunków wyprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony był na dzień 8 (20) Stycznia 1865 r godzinę 10 z rana, lecz gdy w terminie tym zaszły spory i oszacowanie nieruchomości nakazane zostało, przeto wyrokiem Trybunału w Suwałkach z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 oznaczony jest termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 9 (21) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana, które odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Suwałkach poczynając licytacją od rs. 4,282 k. 5.

Suwałki d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1867 r.
Wierzbicki.

(N. D. 2399). Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkały jako Obrońca Julianny Klary-Amalji trzech imion 1-go ślubu Moes obecnie Teofila Polaskiego żony w Warszawie pod Nr. 450 zamieszkałej, zawiadamia że z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 3 (15) Listopada 1866 r. między tąże Polaską z jednej a współsukcesorami Fryderykn Karola Moes, mianowicie: 1. Julją Zofją z Moesów Piotra Hartman żoną w asystencji i za upoważnieniem męża działającą, dawniej w mieście Łodzi obecnie w Akwisgranie państwie Pruskiem zamieszkałą; 2. Augustem Moes obywatelem w imieniu własnem i jako główným opiekunem nieletnich Mikołaja-Klemensa-Jana, Katarzyny-Karoliny i Ludwiki rodzeństwa Brandeburg w mieście Pilicy gubernji Radomskiej zamieszkałym; 3. Emilją z Moesów Kerner wdową w Białym Stoku gubernji Grodzieńskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałą, 4. Karoliną z Moesów Henryka Engels żoną w asystencji męża działającą w Skorupach pod Białym Stokiem gubernji Grodzieńskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałą, 5. Ernestem Robertem Moes obywatelem w Choroszczy w powiecie Białostockim gubernji Grodzieńskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałym, z drugiej strony za padłego, w d. 1 (13) Maja 1867 o godzinie 10 z rana przed Rejentem Stanisławem Jasińskim w Warszawie pod Nr. 487 urzędującym, sprzedane będą przez publiczną licytację aktywa do spadku po Fryderyku-Karolu Moes należące, a w szczególności pod pozycjami 5, 6, 19, 22, 24, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 46, 47, 49, 50 i od 53 do 71 włącznie w spisie inwentarza w d. 18 (30) Listopada 1863 r., przez Szlima Rejenta sporządzonego wymienione.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 100. Warunki licytacyjue przejrzeć można w Kancelarji Rejenta Stanisława Jasińskiego, tudzież w kancelarji podpisanego Obrońcy.

Warszawa, d. 13 (25) Kwietnia 1867 r.
Zygmunt Krysiński.

(N.D. 2383). *Patron przy Trybunale Cywilnym w Suwałkach.*

Podaje do wiadomości: że w procesie rozwiniętym na instancją spadkobierców Franciszka Matulewicza, a mianowicie: Cecylji 1-go ślubu Matulewiczowej, 2-go ślubu Kwiatkowskiej, żony Mateusza Kwiatkowskiego, działających w imieniu własnem oraz jako opiekunów nieletnich Jana, Marjanny, Anny, Jerzego i Franciszka Matulewiczów, zamieszkałych we wsi Stare Granże Okręgu Sejneńskim; oraz na instancją Ewy z Matulewiczów żony Karola Jakubanis?, we wsi Lipniaku i Anny z Matulewiczów Gwiazdowskiej wdowy we wsi Szlązaku Okręgu Sejneńskim zamieszkałych, p ko Antonie 1-go ślubu Matulewiczowej teraz żonie Jerzego Żylińskiego, zamieszkałej tamże w Starych Granżach.

Trybunał tutejszy wyrokiem daty 20 Stycznia (1 Lutego) 1867 r. nakazał sprzedaż w drodze działów osady rolnej położonej we wsi Stare Granże Gminie Zaboryszki Powiecie Suwałkskim a Okręgu Sądowym Sejneńskim, oznaczonej Nr. 7. Ta osada ma przestrzeni około 40 mórg miary nowo-polskiej, są na niej: dom mieszkalny, stodoła, spichlerz, odryna, cztery chlewy i łaźnia drewniane. Grunta oszacowane na rs. 800 a budowle na rs 319. Licytacja odbywać się będzie w Sali posiedzeń tutejszego Trybunału przed Delegowanym Asesorem Bogowolskim, zacznie się zaś od kwoty rs. 1,119. Termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony na dzień 4 (16) Maja r. b. godzinę 10 z rana. Sprzedaż tę popiera podpisany Patron. Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne przejrzane być mogą u tegoż Patrona i u Pisarza Trybunału.

Suwałki d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1867 r.
R. Wierzbicki.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 2140). *Starszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.*

Zawiadamia Elzbietę z Duninów po Andrzeju Hawłowskim pozostałą wdowę dawniej w mieście Winnicy Gubernji Podolskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałą na teraz z pobytu i zamieszkania niewiadomą iż ze strony Prokuratorji w Królestwie Polskiem, na rzecz Instytutów czyli szpitali braci i sióstr Miłosierdzia w mieście Lublinie działającej, w odwołaniu się od wyroku Sądu Apelacyjnego w d. 9 (21) Grudnia 1866 r. w przedmiocie sporu o rs. 2,177 kop. 57½ zapadłego, zapozew na przeciw niej wydany w Kancelarji Naczelnego Prokuratora w d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 r. złożony został.

Warszawa, d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1867 r.
Radca Kolegialny, Józefowicz.

(N. D. 2389). *Wydział Sądu Poprawczego przy Zarządzie Ober-Policmajstra Miasta Warszawy.*

U osoby podejrzanej zakwestjonowane zostały: zegarek złoty z pierścieniem, rękawiczek trzy, portomonetek skurzanych starych cztery, gotowizną rsr. 8 kop. 34½ dwie marki mosiężne z Nr. $^{4}/_{694}$ i $^{1}/_{126}$ do których posiadania rzeczona osoba nie jest podobną, ponieważ przedmioty wymienione mogą pochodzić z kradzieży, zechcą przeto osoby poszkodowane mogące udowodnić tytuł własnosci zgłoslć się do Wydziału Sądu tutejszego, najdalej w ciągu dni 30 od niniejszego ogłoszenia, w celu udowodnienia swych praw i odebrania wymienionych rzeczy z depozytu, po upływie oznaczonego terminu depozyt podług prawa rozporządzony zostanie.

Warszawa d 13 (25) Kwietnia 1867 r.
Prezydujący, W. Juściński.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.